

Clark Darlton

ČASOVÁ PAST

Přeložil František Fabián

1.

Muž se zachmuřeně podíval na kalendář. Přimhouřil oči a smutně potřásl hlavou.

„To nejsou pěkné Vánoce," prohlásil. Seděl v křesle za mohutným komunikačním pultem. Na stěnách visely televizní obrazovky. Z velkého okna byl výhled na obrovskou plochu letiště, která se táhla až k horizontu a byla plná solárních kosmických lodí.

„Nemyslíte, Bulle?"

Reginald Bull, neklidně rázující po pokoji, se zastavil.

„Výjimečně s várna souhlasím,

Mercante. Ale moc se z toho neradujte. Dobrá, jednal jsem proti Rhodanovým pokynům, ale jsem přesvědčenější, že to bylo v jeho zájmu. Dneska je první svátek vánoční. Zítřka, na druhý vánoční svátek, to spustíme."

„Moc se mi to nelíbí," namítl velitel tajné služby Země i Solárního impéria, maršál Allan D.

Mercant. „UŽ týden nemáme o Rhodanovi a CRE-STU II žádné zprávy. Co se jim mohlo stát?"

„Už brzo se to dozvíme. Zítřka odstartuju se svou flotilou," ujišťoval ho Bully.

* * *

Dne 18. prosince roku 2401 se Petry Rhodan s ORESTEM II vydal k mlhovině Andromedy. Svému zástupci Reginaldu Bullovi dal za úkol, aby v případě, že o sobě nepodá do osmi dnů zprávu, za ním vyrazil se třemi bitevními loděmi. Bully byl obezřetný a velmi opatrný muž. S přípravami začal hned první den. Jeho záchranná flotila však měla místo tří přes tři sta lodí.

"Vyzval posádky lodí, aby se k rizikovému podniku hlásily dobrovolně. Byl mile překvapený, že se přihlásil každý. Nikdo nechtěl chybět při záchraně Rhodana a jeho vlajkové lodí. Nikdo také netušil, do jakého dobrodružství se dostanou. Ani Bully to netušil.

„Tři sta dvacet lodí místo tří," bručel nesouhlasně Mercant, „Nechtěl bych být při tom, až to budete šéfovi vysvětlovat."

V pokoji byla kromě těchto dvou mužů ještě jedna osoba.

Žena. Velmi krásná, hrdě se nesoucí žena s rudými vlasy. Až dosud mlčela. Nyní se skepticky podívala na Bulla a zeptala se:

„Vy nejste optimista. Bulle, vidíte?"

Bully k ní přistoupil a objal ji kolem ramen.

„Má drahá Mory, právě naopak! Můj pesimismus je účelovej. Kdo je připravený na potíže, nemůže být nikdy nepříjemně překvapený'."

Mory, Rhodanova paní, se mírně pousmála.

„Tak jistě nebudete mít námitky, když se k vám zítřka přidám. Je to vlastně moje povinnost jako ženy administrátora..."

„Kdybyste vám teď vysvětloval, co si o povinnostech manželky myslím, nelíbilo by se vám to. Zůstanete samozřejmě tady, na Kabalu, drahoušku. Je tady o vás dobře postaráno. Mercant se

vám bude věnovat a já vím, že to bude dělat rád."

„Hm, jistě," zabručel Mercant,

Mory se na Bulla zamračila.

„Ohavo!" poctila ho,

„Nedá se nic dělat, mám švy příkazy. Bud' te ráda, že jsem vás vzal na Kabalu. Když nepřijde žádná zpráva do zítřka, startujeme, čekám jenom na Nathanovy výpočty. Ty jsou pro náš start důležité."

„Vaše poslední slovo. Bulle?" Mory se zvedla.

„Je mi líto. Mory. Pěkně bych to od Rhodana schytil, kdybych vás s sebou vzal."

„Tak dobře, vy ubožáčku." Mory se zasmála a napřáhla k Bully mu obě ruce. „Přeju vám na cestu hodně štěstí, Reginalde. Přiveďte na brzy Perryho i jeho posádku."

Doprovodil ji ke dveřím. Když se vrátil, nevypadal už tak vyrovnaně.

„Doufám, že si nevšimla, jak nám ve skutečnosti je."

Mercant se zašklebil.. Jste dobrý herec. Konečně, vždyť to nemusí nic znamenat, že se Rhodan ještě neozval. Už jsme to zažili víckrát."

„Tentokrát je to jiné. Vždyť si s sebou vzal dvojčata parasprintery. Kdyby bylo všechno v pořádku, až by se tu některý z nich ukázal. Protože se nikdo neobjevil, znamená to, že se něco stalo. Zítřka startuju."

Bully se díval z okna. Stála tam připravená jeho flotila. Sto těžkých bitevních lodí, podobných ORESTU U. Obrovské koute o průměru půldruhého kilometru. Představovaly nesmírnou bojovou sílu.

: Expedici provázelo dvacet nákladních lodí plných náhradních dílů. Pak tam ještě byla loď s mobilní nemocnicí.

„Na co myslíte?" zeptal se Mercant.

„Přemýšlím, jakej to byl. nesmysl, snažit se proniknout do Andromedy. Copak jsme neměli dost práce v naší vlastní galaxii? Víím, co chcete namítnout. Museli jsme předejít invazi z mlhoviny Andromeda. Ale nic to nemění na tom, že to byla hloupost. Transmity stály, když jsme ještě lezli po stromech. Tehdy nám nevadily. Ted' nás ohrožují."

„Opici taky nevaří, když někdo vynalezne elektrickou žehličku nebo atomovou bombu. Hlavně, když má své banány."

Bully přikývl.

„Bláznívej příměr, Mercante. Mně ale není do smíchu. Já mám starost, nejraději bych vyrazil hned teď: Kdy přijde kurýr ze Země?"

Ještě dnes."

Umlkli. Neměli si už co říct. Bully šel ke dveřím.

„Postarám se o Mory. Dejte mně vědět, až přijde posel."

Bully byl rád; když se ocitl sám na chodbě. Byl plný neklidu a nejistoty.

Ten Maahk, Otek I, musel být zrádce. To on vyprovokoval Rhodana k akci. Musel vědět, že mezi Andromedou a Mléčnou dráhou čekána Pozemšťany smrt. Zapomenutá stanice transmiteru - jak jenom mohl Rhodan na takový trik naletět?

Soustava Ztracených - směšný název pro stanici. Grek I si určitě představoval jako ztracené Pozemšťany a ne Maahky.

Bully zatínal pěsti a mířil k Mory. On i ona potřebovali stejnou útěchu.

* * *

Čtyři hodiny před startem dorazil kurýr. Přinášel poslední informace a Nathanovy výpočty. Nejdůležitější byl výpočet period funkčnosti uzávěry šestiúhelného transmiteru na Kabalu. Měl zabránit eventuální druhé invazi z mlhoviny Andromedy, ale zároveň umožnit návrat lodí z vesmíru.

Před Bullem ležel plán deaktivace uzávěry na příští tři měsíce.

Pětkrát denně se měla vždy na deset vteřin uzávěra zrušit. V tak krátké době se nemohlo stát, aby se nějaký cizinec na Kabalu rematerializoval. Během dvaceti čtyř hodin mohl transmitter přijímat celkem padesát vteřin. To umožňovalo veliteli pátrací flotily kdykoliv se vrátit do prostoru Mléčné dráhy.

Další zprávy pozitronového mozku se týkaly Greka I. ?

Nathan došel k názoru, že nešití o zradu. Něco jiného změnilo situaci, něco, co ani Grek I nepředpokládal. Nehoda, neštěstí nebo dokonce nějaká katastrofa.

Ani po těchto zprávách se Bully svého dosavadního plánu nevzdal. Pokud byla soustava Ztracených nastražená past, pak bude se svými třemi sty loďmi vyřízen stejně jako Rho-dan. Přesto byl přesvědčen, že tři sta lodí má větší šanci než tři.

I tento fakt Nathan potvrdil.

Bully si ulehčeně oddychl.

„Ještě jedna hodina a čekací doba osmi dní uplyne. Pak ihned vyrazím. Doufám, že nemáte námitky," obrátil se na Mercanta.

„Nemám. Nemám ale zkušenosti s ochranou žen..."

„Mory vám žádnou práci nedá. Přišla už na to, že její místo je tady na Kabalu. Já se teď půjdu s ní rozloučit. Držte nám palce!"

O třicet minut později už stál na letišti.

„Budu Perryho od vás pozdravovat, Mory," sliboval.

„Za pár dnů jsme všichni ve zdraví zpátky."

„Hodně štěstí," přála mu Mory. Její hlas byl nejistý.

„Mám takový divný pocit..."

„Ještě to! Pocity! Na ně nevěřte!" Bully potřásl hlavou a hnál se pryč. Nastoupil do čekajícího vozidla a odjížděl. Ještě se ohlédl. Postava Mory se pomalu zmenšovala, až úplně zmizela.

Ve skutečnosti nebylo Bullymu lehké. Věděl, že nejistá výprava může přinést všem záhubu.

Rhodan se také nevrátil.

Vystoupil z vozu a tažný paprsek ho ihned dopravil k vlajkové lodi. Všechny přípravné akce byly už ukončeny. Na všech lodích byli připraveni Posbiové, aby zasáhli v případě nutnosti, kdyby se posádka včas neprobudila z ochranného spánku. Narkóza byla při skocích transmute-rem nutná. Bully očekával při rema-terializaci potíže, a proto nechal provést všechna možná preventivní opatření.

Na lodi ho už očekával kapitán George Brenner.

„Podle plánu bychom měli do pěti minut startovat, pane...?"

„To stále platí." Bully byl najednou zase plný optimismu.

Kapitánův obličej zůstával vážný.

„Takže vyrážíme. Každý člen posádky si dá do tří minut injekci. Já dám ještě poslední pokyny."

„Zatím na shledanou," přikývl Bully a šel se uložit na pohovku v rohu;

navigační kabiny. Položil se na ni a vytáhl automatickou injekční stříkačku z náprsní kapsy.

Každý muž na palubách všech tří set dvaceti jedné lodi má podobnou injekci a minutu před startem ji použije. Kromě kapitánů lodí. Ti musí ještě minutu počkat.

Přesně v určeném čase se obrovské lodě zvedly a shromáždily se vysoko nad letištem před vstupem do transmitteru. Když byla formace sestavená, dal kapitán Brenner rozhodující povel.

Se zapojenou pilotní automatikou vlétla eskadra do odhmotňovacího , prostoru transmitteru.

Kapitáni lodí seděli ve svých křeslech a také si dali injekci. Okamžitě upadli do tvrdého spánku.

Všechny lodě se okamžitě odhmotnily a byly vyzářeny jako hyperrychlé impulzy ke slunečnímu šestiúhelníku. Ve stejném okamžiku byly přeneseny do obrovské propasti mezi Mléčnou dráhou a Andromedou.

Eskadra se svojí spící posádkou se pohybovala v prostředí, které ještě nemělo jméno, protože nikdo nevěděl, z čeho se skládá. V tomto prostoru neexistoval čas, plynoucí normálním proudem. Abychom zůstali u tohoto příoměru - tady se čas podobal gigantickému vodopádu. Představoval úsek devíti set padesáti tisíc světelných let. A přece trval jen jednu vteřinu.

Když Bully při plánování na tuhle vteřinu bezvědomí myslel, necítil se; dobře. Nikdo nemohl předvídat, jak dlouho bude přenos trvat. Na hodinky nebylo spolehnutí. Čas si tam s každým zahrával. Nebylo spolehnutí ani na lidi, ani na počítače. V tom prostoru nebylo možné použít nic ze známých prostředků. A přece něco. ; Světlo!

Před Rhodanem a Bullem byli tak daleko mimo Mléčnou dráhu jen pozemští agenti. Od nich se dozvěděli, jak to venku vypadá. Podle nich dat Bully řídicím počítačům lodí světelný povel, který je uvede do činnosti,* až se na plánovaném místě zhmotní. Jakmile se na obrazovkách objeví tento světelný povel, zahájí počítače automaticky manévr úniku.

* * *

Tři sta dvacet jedna loď se rematerializovala.

Počítače zahájily Činnost. Plná automatika navedla lodi na správný kurz. Přes rotační rovinu obou mléčných drah se lodi brzy dostaly až do lineárního prostoru. Rychlost světla byla stonásobně překročena.

Počítače počkaly, až měly lodě za sebou asi padesát světelných let. Pak vypnuly na všech lodích letový im-pulz a zapojily absolutní brzděné systémy. Po deseti minutách se eskadra zastavila. A čekala.

* * *

Nečekala dlouho.

Sotva se Bully probрал ze spánku, jeho první pohled mířil na obrazovku vlajkové lodi COLUMBUS. Klidně ležel a díval se. Uvědomoval si, že to, co vidí, ještě mnoho lidí nespatriło. Obrazovka ukazovala celkový pohled. Vlevo na ní byla vidět nějaká galaxie. V jejím středu byly hvězdy tak blízko sebe, že téměř splývaly.

Vpravo byla jiná, větší galaxie. Tam se třpytila rodná Mléčná dráha; podobala se obrovské světelné čočce. Její spirálu nebylo skoro vidět, Hned na okraji byla mlhovina Andromedy, před ní dvě světelné skvrny. To musely být Andro-Alfa a Andro-Beta. Jejich poloměr byl asi šest až sedm tisíc světelných let.

Také kapitánu Brennerovi se vracelo vědomí. Ihned zapnul interkom. Jednotlivé lodě podávaly hlášení. Nikdo nehlásil žádné škody.

Bully dál pozoroval hlavní obrazovku. Obě galaxie už znal. Na dalších obrazovkách byla tma. Nebylo tam vidět žádnou hvězdu.

Pouze na jedné, střední obrazovce bylo vidět uprostřed rudou skvrnu.

Vzdálenost padesáti světelných let způsobila, že se obě obrovská slunce spojila v jeden světelný bod. Přitom každé z nich mělo průměr dvanáct milionů světelných let. Kolem nich obíhaly desetitisíce úlomků, zbytky planety, kterou kdysi zničili Mistři ostrovů. To byla soustava Ztracených.

Obě obrovitá rudá slunce byla zdrojem energie pro přenosnou stanici. Tu stanici, kde se zhmotnila Rhodanova CREST II a teď také Bullova flotila.

Na Bullův příkaz byl zapojen hypervysílač. V této Části vesmíru to byl nebezpečný čin. Stejně, jako kdyby někdo zapnul ve městě sirénu a doufal, že ji nikdo neuslyší. , Bully to věděl, ale musel zjistit, co se Rhodanovi stalo.

Vzkaz Rhodanovi byl odvysílán, přístroj byl přepnut na příjem a čekali na odpověď.

Bully se vrátil na můstek. Kapitán Brenner podával hlášení.

„Všechno v nejlepším pořádku, pane. Všechny posádky se probudily, flotila zůstává bez pohybu. Vzdálenost od Andromedy...”

„...všechno podle našich propočtů, co? Prakticky sedíme v propasti mezi Mléčnou dráhou a Andromedou. Prima situace, takovou jsem si vždycky přál." Bull se podíval na východní obrazovku. „Je někde blízko nějaká hmota?"

„Ne, pane. V okruhu jednoho světelného roku je absolutní vakuum. Dokonce ani jedna molekula nějakého plynu. Přístroje zaznamenávají jen ojedinělá energetická pole."

„Ta se vyskytují v celý galaxii. Ce-lej vesmír je vytvořen podle stejných zákonů." Bulla přerušilo hlášení interkomu,

„Odpověď z CRESTU II, pane."

Bully rychle vyběhl z můstku do vysílací stanice a tam uviděl na obří obrazovce Rhodanův přívětivý obličej.

„Zaplat' pánbůh!" byla první slova, která dokázal vyslovit.

„Co s váma bylo? Proč jste se neohlásili? Kde vlastně vězíte...?"

Rhodan ho se smíchem přerušil. „Tak pěkně po pořádku. Ohlásit jsme se nemohli. Bohužel není tahle soustava Ztracených tak opuštěná, jak nám to líčil Grek I. Ne, vím, co si myslíš. Ale Grek I byl stejně překvapený jako my. To ti všechno povím

později. Teď se musíme nejdřív setkat. Plukovník Rudo ti dá souřadnice. Stejně potřebujeme posily. A taky opravu. CREST II není v moc dobrém stavu. Máme málo náhradních dílů, Bully "

„Bude stačit pracovní loď Posbiů?" vyzvídal Bully mírným hlasem. Pochopil, že nebude žádné velké hromobití pro překročení pravomoci. „Náhodou jsem jednu takovou loď s sebou vzal."

Rhodan se přestal smát a pozorně se na něj zadíval.

„Ach...? Čistě náhodou?" Na tvář se mu vrátil úsměv, ale v jeho hlase zněla ironie. „Nemáš s sebou náhodou víc lodí než zněl pokyn, že ne?"

Rhodan by se to stejně dozvěděl. Lepší teď, když je vzdálený čtyřicet devět světelných let.

„No, o něco víc než tři," protahoval Bully odpověď.

„Kolik?"

„Víš, Pěny, nemohl jsem vědět, co se stalo. CREST U mohla být napadena a..."

„Kolik, Bully?"

„Mocné..."

„To nestačí. Chci jasnou odpověď. Přesné Číslo. Kolik?"

Bully se zhluboka nadechl a podíval se Rhodanovi přímo do očí.

„Tři sta dvacet jednu, Perry."

Rhodan na něj nevěřícně hleděl.

„Cože?"

„Jenom o tři sta Šestnáct víc, než jsme se dohodli," vypočítával Bully. „K tomu pracovní loď Posbiů a nemocniční loď."

„To se tedy hodí, jako na zavanou..."

„Aha!" triumfoval Bully. „Můj nos! Říkal jsi něco o napadení..."

„Vzdávám se," přiznal se Rhodan. „Koukejte sem přijít. Už jsme ztratili dost času. Na brzkou shledanou, Bully."

Bully se vracel na můstek s nepředstavitelným pocitem ulehčení. Byl si vědomý, že neposlechl příkaz a tím mohl ohrozit celou flotilu. Měl ale štěstí. Nikdo mu nebude nic vyčítat, naopak, bude se mluvit o jeho prozíravosti!

Deset minut po obdržení souřadnic vyrazila flotila do lineárního prostoru a tisícínásobnou rychlostí světla se blížila k místu setkání.

Po návratu do normálního vesmíru se objevil na obrazovkách všech centrál vrak lodi. Na více místech zely velké trhliny, které byly jen provizorně opraveny.

Vrak se vůbec nepodobal bojové superlodi.

Ten vrak byla CREST II, Rhodanova vlajková loď.

Bully v doprovodu Rhodana prošel celou lodí a zjišťoval škody. Stovky robotů budou mít nejméně dvacet čtyři hodiny co dělat. V této podobě nebyl CREST II bojeschopný. Vlastně ani moc letuschopný. [!]

Oba muži se po prohlídce usadili v pohodlných křeslech. Oprava začala. Ostatní lodě se seřadily do hustého ochranného pásu a vyslaly přední stráž. Nesměly dopustit, aby je překvapili Maahkové, kteří číhali v pásu asteroidů v údajně opuštěném prostoru.

Když se Bully pozdravil s přítomnými mutanty a důstojníky, zeptal se:

„Je čas, abys mně vysvětlil, co je s mutovaným Maahkama?“

Rhodan dal Allanovi pokyn.

„Ty umis lépe vyprávět, řekni jim krátce, co se přihodilo.“

„Asi před tisíci lety vyslali Mistři ostrovů trestnou expedici, aby zničila jedinou planetu obou obřích sluncí. Její zbytky tvoří teď pás asteroidů. Některé úlomky byly dost veliké, aby na nich mohl zůstat život. Uvnitř přežívali mutovaní potomci původních obyvatel, kteří byli v době zničení planety nejspíš na kosmických lodích. Jsou pochopitelně plní nenávisti ke každému cizinci. Napadli nás bez varování a málem by se jim bylo podařilo CREST II zničit. Nemají žádné velké bitevní křižníky. Operují jen s jedním typem kosmické lodi, ale mají jich obrovskou spoustu. Ty lodě jsou černé, dlouhé sto metrů a široké dvacet pět metrů. Střílejí rychlé projektily s atomovými hlavicemi. Porušily obranný štít CRES-TU II. Krátce před naším jistým koncem celá nepřátelská armáda ustoupila. Musela jít zachraňovat svůj podzemní svět, ze kterého, díky zásahu našich lidí, unikala atmosféra do vesmíru.“

Atlan se podíval na Bulla- „No, to by bylo asi tak všechno.“

„Ještě ti musíme prozradit, že přepínací stanice stojí na pátém největším planetoidu soustavy," přidal se Rhodan. „Don Redhorse se tam pokusil přistát, abychom mohli přepnout sluneční transponder do galaxie. Nepodařilo se nám to. Zelený obranný štít zabránil jakémukoliv přiblížení. Teď ale, se třemi sty loděmi, to dokážeme.“

Mimochodem, říkáme té planetce Kalif z Bagdadu. Doufejme, že nás na ní nečekají tisíce divů.“

Rhodan se zasmál. „Jedině, že by nám těch tisíc divů pomohlo dostat se dál.“

„Kalif - divné jméno pro nebeské těleso," bručel Bully. Vzhlédl, když se otevřely dveře. Vstoupil Gucky a šklebil se na něho.

„Ale koukejme se, kdopak to přišel. Náš zachránce! Trochu práce ti neuškodí, tlust'ochu!"

Přistoupil k Bullovi a podal mu ruku.

„No, mám dojem, že jsi taky přibral," rýpl si také Bully a pozoroval přítele. „Mimochodem, mám tě pozdravovat od litu,"

„Prima, nic jiného mi nevzkázala?“

Bully se na něj udiveně díval. „Ne, co by ti měla vzkazovat?“

„Jen se tak ptám. Myslím si, že už nadešel čas..."

Rhodan si odkašlal.

„Myslíš rodinný přírůstek? Nemluv pořád v náznacích a koukej se vyjádřit jasně. litu je na Marsu. Až se to narodí, dostaneš samozřejmě dovolenou. Pokud ale budeš pořád zatloukat, nebude z dovolené nic. Vypadá to, že se jenom vytahuješ.“

K překvapení všech zůstal Gucky klidný.

„Tak dobře, Perry. Beru tě za slovo. Až mi dá litu zprávu, chci dva až tři měsíce dovolené. Budu chtít pěkně rychlou loď. Nikdo neví, kde svého syna najdu.“

Všichni se na Guckyho dívali zvědavě.

• „Kde bys syna hledal? Bude tam, kde bude litu," ujíšťoval ho Rhodan.

Gucky potřásl hlavou. „litu to, bohužel, taky neví. Nikdy jsem o tom nemluvil, a tak nic nevíte. Až bude čas, dozvíme se všichni víc. Trpělivost.“

Rhodan pokrčil rameny a už se na nic neptal. V té chvíli měl jinou starost. Počkal, až se Gucky

posadí, a řekl Bullymu:

„Nakonec, je dobře, že máme k dispozici silný svaz lodí. Mění to moje původní záměry.

Napadneme přepí-

nací stanici na planetoidu Kalit a odrazíme všechny lodě Maahků, které se nám postaví do cesty. Grek I má možná pravdu, že mutanti Maahků přejdou k nám. Pak by se z protivníků stali spojenci."

„Moc tomu nerozumím," přiznal Bully. „Slyšel jsem z různých stran, že ten Grek I je docela milej chlapík. Ještě je zajatec?"

„Vlastně ho drží v zajetí jen jeho vlastní metabolismus," řekl Rhodan. „Naše ovzduší je pro něj jedovaté, takže se zdržuje ve své speciální kabině. Abychom se s ním mohli lépe dorozumět, zabudovali jsme tam skleněnou stěnu a translátor."

„Později se za ním podívám," oznámil Bully,

Ještě netušil, jaké to bude mít následky.

* A *

V Rhodanově kabině seděli čtyři muži a myšob Gucky.

Dvojčata Tronar a Rakal Woolverové se dali rozeznat jen podle svých monogramů na kombinézách. Byli to mutanti. Měli zvláštní schopnost přenášet se po energetických vlnách. Cestovali tak i přes vzdálenosti světelných roků po vlnách hypervysílačů.

Třetím mužem byl poručík Don Redhorse, asi třicetiletý, skoro dva metry vysoký, s hladkými modravě černými vlasy. Vypadal odvážně a skutečně takový byl. Jeho předkové byli Indiáni z kmene Čejenu. Redhorse nebyl mutant a neměl žádné nadpřirozené schopnosti, ale byl to statečný muž bez bázně. Proto byl velitelem vylodovacího oddílu a šel vždy v Čele nejodvážnějších podniků.

Čtvrtým mužem byl Rhodan. „Plánovat teď dopředu akce by bylo prcdČasné," řekl a usmál se. „CREST H se opravuje, a čeká nás útok. Jakmile se dostaneme na Kalif, musíme nejdřív vyřadit zelený obranný štít. Gucky s tím má zkušenosti. Gravitační bombou Štít proděravíme, a otvorem proskočí Gucky s dvojčaty. Pak by nemělo být těžké najít a zničit generátor Štítu. V té chvíli přijdete na řadu vy, Redhorsí. Přistanete na Kalifu s Pulcem a padesáti muži a zlikvidujete případný odpor. S CRESTEM U a ostatními loděmi přistaneme teprve tehdy, až nebude hrozit žádné nebezpečí."

„Jasně, Maahkové se ještě budou divit!" Redhorsovy oči pobaveně jiskřily.

„Ti s tím už nemají nic společného. Ale teď poslouchejte, poručíku. I vy, Tronare a Rakale. Vysvětlím vám, jak si tu akci představuji..." Bully mezitím šel za Grekem I. Grek I byl Maahk, žádný mutant,

ale velící důstojník flotily, která měla provést invazi do Mléčné dráhy. Akce byla zneškodněna a Grek I byl jediný, kdo z celé flotily přežil.

Zajal ho Gucky a dodnes mu nebylo jasné, jak se mu to vlastně povedlo.

Ani Grek I nechápal, proč cítí sympatie k této bytosti, která ho přelstila.

Stál ve své speciální kabině, která byla od ostatní lodi oddělená skleněnou stěnou. Okolo něho se vlnila zelená mlha metanové atmosféry. Jeho mohutná postava z ní vystupovala jako přízračná skála z moře. Jeho velká hlava se čtyřma očima byla jen kousek od Bullyho.

„Vážím si statečnosti a rytířskosti," říkal Grek I a jeho slova okamžitě překládal přístroj. „To ale není důvod, proč jsem začal mít Pozemšťany rád. Můžete za to poděkovat tomu malému chlupáči, který si říká Cucky. Neumím to zatím vysvětlit, ale vím, že Gucky Mistrům ostrovů způsobil hodně potíží."

Mistři ostrovů — neznámá a tajemná rasa, která vystavěla cestu mezi galaxiemi. Rasa, která už před tisíci lety cestovala od hvězdy k hvězdě a ovládla mlhovinu Andromedy.

Takové rase měl být Gucky nebezpečný?

„Vy se jistě mýlíte, Greku I. Cucky je sice hodně starý, ale ne tak starý, aby mohl mít s Mistry ostrovů něco společného.“

„Však já si vzpomenu, kdy to bylo. Má to něco společného se soustavou dvou sluncí. Bylo to při trestné výpravě někdy před tisíci lety.“

„Před tisíci lety...?“ Bully zíral na Greka I zděšeně. Gucky přece nemohl být tak starý. I kdyby to byla pravda, jistě by jim Gucky už dávno prozradil, že tady už jednou byl. „Vy se určitě pletete, Greku I!“

„Ne, já se nemýlím. Možná to ale byl nějaký jeho předek.“

„Ani předek to být nemohl. Guckyho předci neopustili planetu Tramp, dokud jsme ji neobjevili my. A to ještě není ani čtyři sta let.“

„Ale mně se to vybavuje stále zřetelněji,“ odporoval Grek I. „Popis odpovídá. Váš Gucky hraje významnou roli v dějinách našeho národa. Je patron a ochránce Maahků. Je známý jako Všudypřítomný zabíječ. Nevím, proč jsem si to uvědomil až teď. To je důvod, proč jsem si Guckyho na první pohled oblíbil.“

Jestli se tohle Cucky doví, nebude s ním k vydržení, myslel si polekaně Bully. Národní hrdina Maahků!

„Děkuji vám za zajímavé informace,“ řekl chvatně. „Už jste o tom s někým mluvil?“

„Ne, ještě ne. Jak jsem řekl, uvědomil jsem si to až teď.“

„V tom případě vás poprosím,

abyste o tom zatím pomlčel. Náš pří¹-tel Cucky je v některých směrech velmi citlivej.“

„Jak si přejete.“

„Děkuju, Greku I.“

Bully sel zamyšleně po chodbě CRESTU II. Zapomněl, že je Gucky telepat. Málem o něj klopýtl.

„Mysli ještě jednou na to, nač Jsi zrovna myslel!“ vyzval ho Gucky. „Já jsem co a čím?“

„To musíš pořád Šmírovat?“ obořil se na něj Bully. „Nemůže člověk na něco myslet, abys mu hned nečetl myšlenky?“

„U tebe bych si stejně moc nepočel,“ poznamenal Gucky. „Tak oč Jde?“

Bully vzdychl.

„Není to žádné tajemství; určitě je to omyl. Někdy před dlouhou dobou žil zřejmě někdo, kdo se ti hodně podobal. S ním si tě pletou. Nebo chceš tvrdit, že jsi žil už před tisíci lety?“

Gucky se na Bullyho díval jako na blázna. Bully mu tedy naznačil všechno, co se od Greka I dozvěděl.

„Taková hloupost!“ zhodnotil to Gucky. „Nikdy jsem tady nebyl, a před tisíci lety už vůbec ne!“

Ale když se s Bullym rozloučil, mumlal si pro sebe;

„Na každé povídačce je trochu pravdy. Třeba můj pradědeček opravdu bojoval s Mistry ostrovů!“

2.

CREST II byla opět připravena k akci.

Tři sta dvacet dvě bojové lodě stály přichystány k útoku jeden světelný rok od obou rudých slunečních obrů.

Flotila vyrazila. Když se o půl hodiny později vrátila z lineárního prostoru, byla už obě slunce jasně patrná. Vzdálenost mezi nimi byla jen polovicí jejich průměru. To byl nezvyklý jev. Slunce by se byla patrně Už dávno spojila, kdyby mezi nimi neležel transmitter. Na obrazovkách bylo vidět stovky drobných světelných bodů.

„To jsou asteroidy,“ poznamenal Rhodan. „Jsou jich statisíce, možná miliony. Ale jen devět z nich je dost velikých, aby umožňovaly život. Nás zajímá především Kalif. Na něm je přepínací stanice. Ostatně každou chvíli by se měly objevit Sršně.“

„Proč se nepokusíme s nimi dorozumět?“

„Nemá to smysl, Bully. Zkoušeli jsme to, ale nereagují. Mají zřejmě s cizinci špatné zkušenosti.“

„Kdo by sem přišel?"

„Kdysi tu byli Mistři ostrovů," připomněl Rhodan. „To nám přece řekl Grek I."

„Právě proto bychom se s nimi měli dorozumět a zabránit zbytečné válce."

„Máš pravdu, ale pro vyjednávání si musíme vytvořit příznivé podmínky. Předtím Maahkové zahnali CREST II na útěk a málem ji zničili. Neraď bych vyjednával z pozice poraženého."

Atlan nespouštěl z očí obrazovky. Upozornil je:

„Už jsou tady. Jsou jich tisíce, a zřejmě je jim jedno, že jsme si přivedli posily."

Přilétali ze všech směrů jako malé černé granáty. Stříleli ze všech děl, aby prorazili obranné štíty pozemských lodí. Tentokrát však CREST II nebyla sama.

První gigabomby vybuchly uprostřed roje a způsobily v něm znatelné trhliny.

Bitva o úlomek planety začala.

* * *

Velitel Beukla byl obrovité postavy. Byl aspoň dva metry vysoký a stejně Široký. Obvyklá srpovitá hlava Maahků se u něj mutací rozštěpila na dvě stejné poloviny. V každé polovině byly dvě OČÍ. Kůži měl Šupinatou a zelenou. Na tenhle okamžik čekal dlouho. Nikdo už nevěděl, čeho se jejich předkové dopustili, že na sebe přivolali hněv Mistrů ostrovů. Střežili transmitter, a potom z rozkazu vládců přiletěla flotila a rozbila jejich velkou planetu. Jen nemnoha Maah-kům se podařilo uchytit se a přežít v hlubinách největších úlomků. A ti se pak množili. A přizpůsobili se novým podmínkám. Stali se z nich mutanti.

Beukla byl potomek těch strážců transmitteru, které jejich vládci tak urážlivě zradili.

Beukla přísahal Mistrům ostrovů pomstu, a dnes přišel den, kdy mohl svou přísahu uskutečnit.

„Přivolali si posilu, veliteli," upozorňoval první důstojník Brelax.

„Tím lip pro nás. My už si s nimi poradíme. Nezdá se ti, že změnili tvar lodí? Dřív neměli koule, ale válce."*

„Máš pravdu, veliteli. Už taky ale uteklo hodně času od té doby, co Mistři napadli naše předky.

Vyvinuli nové typy lodí. U nás zůstalo všechno, jak bylo. Myslím, že nebude snadné je porazit."

„Vím, že Mistry neporazíme, ale chci jim způsobit co nejvíc škody. Zaútočíme zespodu na tu loď vpředu."

Beukla viděl zničující účinek nepřátelských zbraní a bylo mu jasné, že jejich boj je sebevražedný, ale byl odhodlán radši zemřít, než aby Sršně odvolal.

Na obrazovce se objevila spodní strana CRESTU II.

„Nepočítají s tím, že můžeme zaútočit zezdola. Třeba se nám podaří proniknout jejich štítem," dodával si odvalu Brelax.

Beukla přikývl.

Nepodařilo se. Štít CRESTU II byl pevný a vydržel.

„Zkusíme proniknout s více loděmi najednou," napadlo Brelaxe. Beukla to schválil. Bitva pokračovala. Sršně divoce, ale beznadějně útočily. Naopak Pozemšťané ničili svými atomovými střelami husté šiky útočníků.

Beukla dal pokyny deseti jiným Sršňům. Všichni soustředili palbu najeden bod obranného krytu CRESTU U. Výkonnost krytu však byla mnohem vyšší a energie byla bez potíží odváděna, Přesto Maahk vytrval a doufal, že časem se ve štítu objeví trhlina, kterou by se dostali k lodi.

Bylo by se to asi podařilo, kdyby obranná automatika nezjistila vyšší úbytek energie na jednom místě. Na jedenáct útočících lodí se najednou snesla vražedná palba. Obrazovky pohasly. Beukla letěl dál naslepo, ale už věděl, že jeho útok byl odražen. Vzápětí vypadl pohon a loď se stala neovladatelnou. Na volání interkomem mu nikdo neodpovídal. Muži ve strojevně byli mrtví. Brelax ještě žil, ale byl zraněný. Beuklovi se jako zázrakem nic nestalo. Spěchal do pozorovatelný, malé kupole se stěnami z průhledného materiálu. Po výpadku obrazovek to byla jediná možnost, jak se orientovat.

Bitva zuřila dál. Sršně se statečně vrhaly na nepřítel, ten ale měl jasnou převahu. Beukla pochopil, že celá jeho flotila bude zničena.

Chtěl se právě vrátit do nitra lodi, když se stalo něco nepochopitelného... ,

* A *

Cucky si uvědomil, že na něj Rhodan myslí, a hned se přenesl na velitelský můstek CRESTU II. Byli tu Atlan a Bully. Rhodan soustředěně sledoval na obrazovkách, co se venku děje.

„To jsou blázni," říkal Bully. „Jejich útočení nemá smysl, ale oni to nevzdávají."

„Zajímalo by mě, co je k tomu žene," řekl Rhodan a obrátil se ke Guckymu. „Potřebujeme zajatce, maličký."

Gucky se zašklebil. „Brzo se vy-pracuju na lapače Maahků," konstatoval. „Nejdřív Grek I, a teď mutant." Zamyšleně se podrbal v zátylku. „A jak si to představuješ?"

Rhodan ukázal na obrazovku. „Vidíš ty vraky? V nich je určitě dost Maahků, kteří přežili.

Teleportuješ se a zkusíš přivést nějakého důstojníka. Vezmi s sebou dvojčata."

„Jako bych to nesvedl sám!"

„O to nejde. Tronar a Rakal se pokusí přivést co nejméně poškozeného Sršně, aby ho naši vědci mohli prozkoumat."

O chvíli později stáli tři mutanti v obrovské kupoli CRESTU II odkud měli volný rozhled na všechny strany. Pěkný pohled to nebyl. Ze všech stran se formovaly malé kosmické lodě k novému útoku a byly odráženy energetickými blesky z pozemských lodí. Právě v tom okamžiku byla CREST II napadena Beuklou a jeho oddílem. Útok neviděli, přišel ze spodní strany, viděli ale jeho výsledek, trosky lodí. Také Beuklovu loď.

„Tamhleto -je určitě neovladatelná," zvolal Rakal. „Chová se, jako by nebyla nikým řízena, ale třeba tam někdo zůstal naživu."

„Skočíme?" zeptal se Tronar.

„Skočím sám," rozhodl Gucky. „Bylo by nebezpečné brát vás hned s sebou. Napojíte se na moje vysílání po pěti minutách."

Rakal přikývl. „Souhlasíme. Zapět minut."

Poškozená Sršeň teď byla asi pět kilometrů daleko. Guckymu nic nebránilo ve výhledu. Soustředil se.

„Myslím, že bys měl napřed zaklapnout helmu," řekl klidně Rakal.

Gucky se zašklebil.

„Málem bych byl skočil s otevřenou! To je zvyk. Jenže Maahkové dýchají vodík. To bych si dal."

Měli na sobě lehké skafandry. Zásobník vzduchu byl upevněn na opasku a zapínal se automaticky při uzavření helmy. Vystačil na mnoho hodin.

„Tak nashle," zakřenil se Gucky a rozplynul se.

Když se zase zhmotnil, stál před Beuklou.

Veliký tvor se nechystal napadnout myšoba, který se tak nenadále objevil. Gucky litoval, že nemá translátor. Zato uměl číst Maahkovy myšlenky. Beukla si myslel:

Teleportér... Určitě je to teleportér! Mistři ostrovů teď používají i tyhle tvory...

Tady se proud myšlenek zlomil a začal nanovo.

Stejná rasa... Bezpochyby! Jen z poloviny velký jako já... Teleportér. .. Ano, určitě je to Všudypřítomný zabíječ!

To Guckyho pochopitelně zaujalo. Tak přece! Maahk ho hned poznal. On, Gucky, je Všudypřítomný zabíječ, ať už to znamená cokoliv. Je hrdina! Ztělesněná bájeslovná postava.

Gucky vypjal prsa.

„To koukáš, tlust'ochu," vypísl. „Teď tě odvedu k Rhodanovi, tam si můžeme popovídat."

Věděl, že mu Maahk nerozumí, ale doufal, že aspoň jeho tón řeči je hodný takové důležité

osobnosti.

Opravdu, je to on! myslel si Beukla. Teď bude všechno dobré! Tuhle válku vyhrájeme, ještě není pozdě. Mistři ostrovů...

„Dvě hlavy máš, ale nemyslí ti to," přerušil Cucky jeho tok myšlenek. Moc tomu nerozuměl, ale Maahk se rozhodně nechoval nepřátelsky.

A přitom by se měl na mne dívat jako na nepřítele, divil se Gucky. Vždyť jsme rozbili celou jejich flotilu. I když vypadám jako pohádková postava, něm to ještě důvod...

Dál to nedomýšlel. Tronar a Rakal zachytili jeho impulzy a zhmotnili se najednou vedle něj. Beukla polekaně ucouvl. Gucky ho nespouštěl z očí, když dvojčatům říkal:

„Vezmu ho na CREST II. Vy se postarejte o vrak lodi."

Přistoupil k obrově, aby navázal tělesný kontakt nutný k teleportování. „Tak, dej mi ručičku. Co si to myslíš? Ze tě zdravím? No, je to něco podobného... Tak, a hned to bude..."

Beukla stál bez pohybu. Najednou všechno kolem zmizelo a Maahk přestal existovat jako hmota. Existoval jen jako svazek energie, který pronikl stěny lodi a v téže době překlenul vakuum, aby se zase zhmotnil v cíli. Když se rozhlédl, nepoznával své okolí. Byl rád, že měl oblečený skafandr - všechno bylo tak cizí

Stál v obrovské velitelské centrále, kam by se vešla celá jeho loď. V křeslech seděly dvounohé bytosti. Některé teď vstaly a blížily se k němu. Jeden z neznámých položil na stůl malou skříňku a zapnul ji. Když pak promluvil, rozuměl Beukla každé slovo.

„Vítám vás na palubě CRESTU II," řekl neznámý a pozval ho, aby si sedl. „Promluvíme si spolu a pokusíme se dohodnout mír."

Beukla si sedl. „Jsem připraven," řekl a slyšel, jak jsou jeho slova zároveň překládána do cizího jazyka. Nebyl to jazyk těch, které tady očekával. Začal tušit, že se dopustili strašného omylu.

„Jsem připraven," opakoval.

3.

„Jmenuji se Perry Rhodan. Jsem Pozemšťan, a pocházím z galaxie, kterou vidíte na obrazovkách. S vaším národem se setkáváme poprvé, a chtěl bych vědět, proč jste nás napadli."

Beukla nereagoval na otázku:

„Já jsem Beukla, vrchní velitel flotily. Vy nepomáháte Mistrům ostrovů?"

„Jistěže ne. Proč?"

Beukla se na něj dlouze díval.

„Mohl jsem si to myslet. Udělali jsme chybu. Spletli jsme si vás s těmi, kdo před dávnou dobou zničili naši planetu. Už třicet generací nás nikdo z vesmíru nenavštívil. Vy jste první cizinci, kteří k nám přišli. Mysleli jsme, že jste nepřátelé."

„Byl to tedy omyl? Omyl se dá napravit."

„Jsem připraven vyvodit z toho důsledek" ' "

„Třeba byste mohl začít hned. Dejte své flotile povel, aby se stáhla. Nic víc nechceme.

Nebudeme se k vám chovat jako k poraženým, respektujeme, že jste pány této soustavy."

„To jsou velkorysé podmínky," uznal Beukla. Podíval se na Gucky-ho. „Je to váš přítel?" , ,

Jeden z nejlepších," potvrdil Rhodan. „Proč?"

„Povím vám to později. Mohu použít vaši vysílačku?"

„Můžete použít svou vlastní."

„Jak to myslíte?"

Zavedli ho do hangáru, kde už byl umístěn vrak jeho lodi. Tři Maahkové, kteří přežili, byli na ošetřovně.

Beukla zavolal své podřízené důstojníky a dal jim příkaz, aby se hned vrátili na základny. Většina lodí byla už stejně na útěku. Nikdo je nepronásledoval. Když uslyšeli hlas svého nejvyššího

velitele, ihned uposlechli a odletěli na základnu.

Tím byla válka mezi Pozemšťany a zmutovanými Maahky ukončena. Ztráty byly jen na straně Maahků.

Beukla zatím vyprávěl historii svého národa.

„Mistři ostrovů poslali expedici, aby nás zničili. Podařilo se jim rozbít jedinou planetu této soustavy, ale

sami měli také velké ztráty. Ty jsme nezpůsobili my, nebyli jsme vůbec připraveni na válku.

Způsobil to neznámý zachránce, který se vynořil z neznáma a bojoval na naší straně. Tak to alespoň vypráví pověst. Nikdy jsme neviděli posádku té neznámé lodi, pouze malé chlupaté stvoření, tak podobné tady tomu vašemu příteli. Byl to také teleportér, ale kromě toho měl ještě celou řadu dalších obdivuhodných schopností. Pomáhal nám a zničil mnoho lodí Mistrů. I když jsme byli poraženi, zůstal pro nás symbolem svobody. Zmizel se svou lodí stejně tajemně, jako se objevil.“

Gucky seděl na své židli a přijímal obdiv přítomných. Bully na něj zíral jako na zázrak, Atlan si ho zvědavě prohlížel a na Rhodanovi bylo vidět, že té historce nevěří.

„To je divné. Mohl bych přísahat, že Guckyho rasa, Myšobové, nikdy neopustila svoji planetu Tramp. Ale možná, že existuje ještě jiná planeta, kde také žijí Myšobové.“

Gucky potřásl hlavou.

„To není pravděpodobné. Nikdy jsme neuměli létat do vesmíru. Já vím, co si teď myslíš, Perry. Já jsem se dostal ze své planety jako slepý pasažér na tvé lodi. Před vámi ale u nás na Trampu žádná loď nepřistála.“

„Jednou se dozvíme, který z tvých předků se sem dostal. V každém případě nejsme první, kteří sem z Mléčné dráhy pronikli.“ Ozval se interkom. Na obrazovce se objevil Redhorsův obličej.

„C-5 je připravena k letu, pane.“

Rhodan přikývl.

„Zatím počkejte. Nejdřív vyrazí Gucky a dvojčata. Nevíme, jaká překvapení nás na Kalifu čekají.“

Gucky se zvedl a divadelně se uklonil. „Velký zabíječ se s vámi loučí.“ Domluvil a zmizel.

Bully bručel: „Tak nevím, ten Gucky vždycky shrábne všechnu slávu. Člověk aby mu skoro záviděl.“

* A *

Akce byla dobře připravená a probíhala automaticky. Nebylo to poprvé, že otevírali obranný štít tímto způsobem.

„Ještě dvě minuty,“ řekl Gucky v pozorovatelně. Tronar a Rakal stáli vedle něj.

„Pak vystřelí tři hyperbomby, jestli se nepletu.“

CREST U se přiblížila k pátému asteroidu až na několik tisíc kilometrů. Malá planetka měl v průměru asi tři tisíce sto dvacet kilometrů. Byla obklopena zeleně se třpytícím obranným štítem, který byl neproniknutelný. Na CRESTU II ovšem znali metodu, jak štít proděravět.

Tři děla mířila na stejný bod štítu. V určený okamžik vypálí gravitační bomby. Bomby vybuchnou těsně vedle sebe. Uvolněná energie podle zkušeností proděraví každý štít. Trhlinou se budou teleportovat Gucky s dvojčaty. Trhlina se ovšem rychle zacelí. Vrátit se budou moci jen v případě, že se jim podaří zničit projektor štítu.

„Ještě deset vteřin,“ zabručel Tronar a chytil se Guckyho za ruku.

„Klid, klid,“ šeptal Gucky. „Nejdřív musí bomby vybuchnout. Dřív skočit nemůžu.“

Čekali.

Povrch planetky Kalii se pod Štítem skoro nedal rozeznat. Byly to jen skály a kamenitá poušť.

„Teď!“ řekl Gucky klidně.

Tři bomby vybuchly přesně v cíli. Ve štítu se objevily tmavé čáry, které se klikatě rozbíhaly do všech stran. Vznikl otvor, který se jen pomalu zase vyplňoval energetickým polem. Gucky se teleportoval...

* Jk *

Stáli na rozeklaném povrchu neobývaného nebeského tělesa, které bylo zbytkem kdysi obrovské planety. Spojení s CRESTEM II bylo přerušeno.

„Tak teď bychom měli najít projektor ochranného pole," zamumlal

Gucky a pustil ruce obou bratří. „Napadá vás, kde by mohl být?"

Tronar pokrčil rameny. „Jsme tu na trosce planety," řekl pomalu. „Záleží na tom, jestli je to troska povrchu nebo část někdejšího jádra."

„Zelený energetický štít byl zřízen až po rozpadu planety," prohlásil Gucky.

„Jak to můžeš vědět?" ptal se Tronar.

„Je to jasné. Štít by jinak nemohl tak těsně obemykat zbytek planety."

„Gucky má pravdu," prohlásil Rakal. „Nerad chodím pěšky. Můžeme se teleportovat? Navrhuji zkusit to nejdřív východním směrem."

Hlavní projektor našli na opačné straně planetoidu Kalif. Rakal vycítil impulzy energie a s Tronarem projektor zaměřili.

„Takže je dvě stě metrů pod povrchem," konstatoval Rakal. „Sestoupím tam a porozhlédnu se. Gucky se mnou může telepaticky udržovat spojení."

Našel místo, kde proudy energie zvlášť silně vystřelovaly ze skal, aby vytvořily část obranného štítu, a soustředil se. Najednou zmizel. Gucky zachycoval jeho myšlenkové impulzy a referoval Tronarovi, i když ten přesně cítil, co Jeho bratr právě dělá.

„Našel zdroj energie -je to obrovský stroj v prostorném sále. Sál je osvětlený a je v něm plno generátorů a jiných přístrojů. Bezpochyby je to projektor štítu. Můžeme se teď teleportovat za ním."

O minutu později stáli všichni tři před obrovským strojem. Gucky vytáhl z kapsy svého bojového obleku předmět velký jako pěst a zamyšleně ho pozoroval.

„Řekli mi, že je to účinná bomba. Exploduje se zpožděním pěti minut. To by mělo stačit. Na povrchu nebude nic znát. Dvě stě metrů skály, to je spolehlivá izolace. Podíváme se, kam své vajíčko sne-sem."

Na druhé straně stroje našel prohlubeň sahající hluboko dovnitř. Nastavil časový spínač a zastrčil bombu dovnitř.

„A teď pryč odtud," řekl a vzal bratry za ruku.

Teleportovali se na nejvyšší vrcholek Kalifu. Před nimi ležela jako na dlani plošina, pod kterou se nalézal projektor.

Minuty zvolna ubíhaly.

„Ted'!" zamumlal Gucky a díval se dolů.

Nic nebylo vidět. Žádný kráter se nevytvořil, plameny nešlehaly do výše. Na černé obloze ale zmizel zelený závoj, který halil hvězdy mlhoviny Andromeda.

A Tronar řekl: „Dokázali jsme to, Cucky."

Gucky byl zřetelně zklamán.

„To je všechno? Takhle jednoduché to bylo?"

O pár vteřin později se ozvali z CRESTU II:

„Štít zmizel. Dokázali jste to. Gucky, ozveš se?"

Gucky se zašklebil, když slyšel Bullyho.

„Byla to hračka. Přistanete?"

„Dobře víš, že v okolí transponderových stanic bývá plno nástrah. Přistaneme, až to bude bezpečné. Ted' pošleme Dona Redhorse..."

„Dobře, my tu na něj počkáme!"

„Budou u vás za deset minut. Chce s tebou ještě mluvit šéf."

„Haló, Gucky?" ozval se Rhodan. „Ať Tronar a Raka! zkusí najít přepínací stanici transmiteru podle impulzů energie. A dejte pozor na nástrahy. Jestli je Kalif dřívější Částí povrchu planety, budou tam rozmístěny pasti."

„Žádný strach, dáme na sebe pozor. Už jsem chtěl navrhnout, abys nechal Redhorse s jeho Pulcem ve stáji, že najdeme stanici sami..."

„Ani nápad, Gucky!" přerušil ho Rhodan. „Kdybyste to opravdu našli sami, nikdo nás už nezachrání."

„Nezachrání?" divil se Gucky. „Co tím myslíš?"

„Vždyť ty mi rozumíš. Bully celý zbledl při pomýšlení, že bys nám právě ty vybojoval návrat domů. Buď tak

hodný, nech Redhorse, ať se svou lodí taky trochu přispěje."

„Samozřejmě, dokázal bych to sám, ale ať mají z toho velkého koláče něco taky jiní."

„C-5 už by měla být u vás."

Gucky už Pulce také viděl. Koule o průměru šedesáti metrů klouzala nad skalnatou rovinou. Tronar vystřelil světelnou raketu, aby naznačil směr.

„Teleportujeme se," navrhl Gucky, „ať nemusí kvůli nám přistávat."

* A * '

, C-5 klouzala nad povrchem Kalifu ve výšce sto metrů. Kalif byl neobydlený, to potvrdil Beukla. Důvodem bylo, že na Kalifu údajně straší. Před delší dobou, když ještě zelený štít neexistoval, tu přistáli mutovaní Maahkové. Vrátil se zpátky jen jediný, a zmateně vykládal, že ostatní se před jeho očima rozplynuli, když šli po rovině, na které žádné překážky nebyly.

„To jsou žvásty - rozplynuli se," posmíval se Gucky, když mu to Redhorse vykládal. „Ten Maahk toho moc vypil."

„Bylo to ještě bláznivější," vysvětloval Redhorse, který byl při rozhovoru s Beuklou. „Nezmizeli najednou, ale kus po kuse. Nej dřív hlava, pak tělo, nakonec nohy."

„A to Maahkové hned věří na duchy?" Gucky pobouřeně potřásl hlavou. „To je nějaká past Mistrů ostrovů. Lom světla nebo něco podobného."

„Tak jednoduché to nebylo," namítl Redhorse. „Oni zmizeli a už se neukázali."

Gucky pokrčil rameny.

„To je ovšem zajímavé. Víš náhodou, kde na Kalifu se to stalo?"

„Hádám, že se tam chceš podívat."

„Uhodl jsi. Jestli je tam taková past, nebude přepínací stanice daleko."

„To je pravda. Počkej, zavolám Rhodanovi. Ten bude znát přesné souřadnice..."

Z mikrofonu se ozval sám Rhodan. Znovu je varoval před nástrahami, připomněl, že podle Greka l je jich v okolí přepínací stanice celá řada.

„Grek l tvrdí, že stanice bude blízko projektoru obranného štítu. Prohledejte to nejdřív tam, Redhorsí."

„Už jsme obletěli Kalif jednou dokola, pane."

„Dobře, tak leťte dál. Ale udržujte s námi spojení a buďte opatrní."

„Zatím není proč se znepokojovat."

„Až nebezpečí rozeznáte, bude už pozdě. Grek l nás zvláště varoval před nepozorností. Podle něho jsou v okolí stanice vícerozměrné pasti zatím neznámého druhu. Všemi prostředky mělo být zabráněno, aby stanici nepoužil někdo nepovolaný.

Transmitter ovšem už tisíc let není v provozu..."

Rhodan v CRESTU II najednou přestal mluvit. Bezradně se díval na obrazovku.

„Haló, Redhorsí?" zeptal se.

Nikdo neodpověděl

„Poručíku, ozvěte se!"

Žádná odpověď.

Rhodanův obličej zbledl-

„S pojení s C-5 je přerušeno, pane," ozval se službu mající spojař. „Ani radar nic neukazuje.

Vypadá to, jako by C-5 už neexistovala."

Skoro hodinu se pokoušeli všemi způsoby navázat kontakt, ale Redhorse a posádka C-5 se nehlásili. Bylo to, jak spojový důstojník oznámil:

jako by C-5 neexistovala...

4.

Gucky se díval na obrazovku C-5, Z reproduktoru se ozýval Rhodanův hlas. Rozmlouval s Redhorse. C-5 letěla nízko nad rozsáhlou rovinou.

Bylo vidět mohutný skalní masiv, který vytvářel Jakousi obrovitou podkovu.

Najednou Gucky uviděl, jak se skalní masiv zvedl asi o padesát metrů. Tronar, který stál vedle něj, zašeptal: „Energetické impulzy." Televizní obrazovka neukazovala žádné změny. Redhorse klidně pokračoval v rozhovoru s Rhodanem. Rhodan právě říkal: „... mělo být zabráněno, aby stanici nepoužil někdo nepovolaný. Transmitter ovšem už tisíc let není v provozu..."

Gucky se rozběhl k prvnímu důstojníkovi, Hopeu Schwagovi.

„Ihned změňte kurz. Rychle!"

Hope Schwag zaváhal a vrhnul tázavý pohled na Redhorse. Váhal o vteřinu déle.

Kulovitá loď přeletěla přes okraj Skalnatého pohoří.

Obrazovka potemněla a zhasla.

Loď se bezmocně řítila do hlubiny. Redhorse vyskočil a pospíchal ke kontrolnímu stanovišti.

Viděl, jak se přitažlivost Kafím vteřinu za vteřinou zvětšuje a táhne je k povrchu planety.

„Zapněte neutralizátor!" křičel. Důstojník ihned poslechl. „Výškoměr ukazuje na nulu!"

konstatoval zděšeně.

Loď se otřásla a zastavila. Obrazovka se zase rozsvítila. Objevila se na ní fantastická krajina.

„Kde to jsme?" koktal Rakal. „Cítím, že jsme právě nad centrem silových polí. Rozbíhají se tady všemi směry. To jsou energetické proudy, které tečou z generátoru přímo k příjmové stanici. To přece není mrtvá planeta Kalif..."

Obrazovka to potvrdovala.

Redhorse běžel k rádiovému přístroji a pokoušel se zavolat CREST U, ale nikdo mu neodpovídal.

Místo

toho se ozývaly tisíce neznámých zvuků a žvatlání, kterému nikdo nerozuměl.

C-5 přistála na obrovském poli, obklopeném nízkými pahorky. Na východě se tyčily bizarní kulaté věže až k zeleným oblakům vodíkové a Čpavkové atmosféry. Spojovaly je silnice. Jedna vedla jejich směrem a splývala s betonovými pásy letiště, na kterém přistáli. Bylo tu mnoho kosmických lodí. Měly tvar válce a nebyly velké. Byly natřeny černě.

Město se rozprostíralo také k severu a k jihu. Ve vzduchu se obrovskou rychlostí míhala malá letadla ve tvaru kapky, na silnicích byl čilý provoz.

O C-5 se nikdo nestaral.

„Myslím, že jsme se zbláznili," mumlal Gucky nechápavě. „Přesvědčili jsme se, že Kalif je neobydlený. Jak jsme mohli přistát na kosmodromu na okraji města, které neexistuje?"

„Někdo k nám přichází," ukázal Tronar na čelní obrazovku. „Nevypadá to na přátelské přijetí."

Na přistávací plochu vjela řada pancéřovaných vozidel .a blížila se k nim.

„Bude lepší, když zmizíme," usoudil Gucky. „Hope, dejte se na klidný a rozvážený ústup."

První důstojník ani nečekal, co řekne velitel, a sáhl na páky. C-5 zvolna

stoupala, až město zmizelo v hloubce. Teprve teď bylo vidět, jak velká je plocha zástavby, a bylo

těžké uvěřit, zeji neviděli dřív. Vystoupili ještě výš, a záhada se částečně objasnila.

Předtím nebylo k obzoru daleko, protože Kalif měřil v průměru méně než pozemský měsíc. Teď se na všech stranách rozkládala plochá krajina, a obzor byl v nedohlednu. K tomu velká přitažlivost, obrovské město, kosmodrom...

To všechno ukazovalo na jediný možný závěr.

Redhorse to vyslovil:

„Tohle není planetka Kalif. Je to nějaká jiná planeta, tak velká, že nemůže patřit do téhle soustavy. To pohoří ve tvaru podkovy byl transmitter, který nás sem přenesl.“

„Jaký smysl by to mělo?“ namítl Gucky.

„Máš lepší vysvětlení?“ zeptal se Redhorse.

„Něco se mi v hlavě rodí, ale ještě si nejsem jistý. Potřeboval bych navázat spojení s těmi lidmi.“ Tronar najednou řekl:

„Transmitter to být nemohl. Pořád Ještě jsme v soustavě dvou rudých sluncí.“

„Je to Čím dál záhadnější,“ mručel Redhorse. Podíval se tázavě na Guckyho. „A co ta tvoje teorie?“

„Ta dvě slunce ji potvrzují. Dostávám strach,“

„A z čeho?“

„Tuším něco fantastického. Opravdu se Mistrům ostrovů povedlo...?“ Otrásl se.

„Musíme přistát, Done. Máme translátory. Chci si promluvit s těmi lidmi.“

„Dobře, ale navrhuji, abychom přistáli v horách, asi sto kilometrů od města.“

Všichni souhlasili. V horách našli údolí chráněné ze tří stran skalními štíty. Otevřená strana byla obrácena k městu.

„A teď zkusím navázat spojení. Když vložíme mezi přijímač a vysílač translátor, mělo by to jít. Kdo má službu u rádia?“

„Seržant Inghar,“ odpověděl Redhorse.

Gucky zmizel v sousední rádiové centrále. Seržant svou mohutnou postavou připomínal Bullyho, ale když se mu podíval myšob do obličeje, na chvíli oněměl. Inghar měl tvářičky něžné jako žena. Oči mu zářily, když zjistil, že má návštěvu.

„Poručík Gucky, jaká čest pro mě.“

„Jen zůstaňte sedět, seržante. My dva teď budeme spolupracovat a na nás možná bude záviset osud všech. Zapněte translátor. Musíme se pokusit spojit s cizinci. Jestli se nemýlím, jsou to Maahkové.“

„Nedivil bych se, pane.“

„Nechtě si toho pána, Ingare. Přátelé mně říkají Gucky.“

A ještě něco. Neukázala se na obrazovkách nějaká stopa po CRES-TUII?“

„Ne, Gucky. Když jsme utíkali z cizího města, prohledal jsem celý blízký vesmír. Nic. Žádná loď. Vůbec nic.“

„Nic?“ opakoval tiše Gucky.

„Ne, prostor byl úplně prázdný.*“

Gucky se zhluboka nadechl. „Žádné asteroidy, žádné malé planetky?“

„Ty také ne.“

„Jenom dvě slunce a velká planeta?“

Ingar tentokrát jenom přikývl. Už se nesmál, jeho tváře zbledly. Teprve teď si uvědomil, co tenhle fakt znamená. Guckyho podezření na nejdokonalejší past Mistrů ostrovů se potvrdilo.

Inghar zapnul třesoucím se rukama translátor. V rádiové kabině se k nim přidal Don Redhorse. Z reproduktoru se ozývaly první zvuky. Byly to obyčejné zprávy. Teprve nakonec přišlo hlášení, na které Čekali.

Hlasatel oznamoval, že se objevila cizí loď. Nepřišla přes transponder, ale najednou se zhmotnila přímo nad městem. Chystala se přistát. Když se k ní blížilo vyšetřovací komando, uprchlá. Teď se za ní do hor vydala pátrací expedice.

Redhorse řekl: „Musíme se s nimi co nejrychleji spojit, Inghare, než udělají nějakou hloupost.“ „Počkejme s tím, až se tady ta expedice objeví,“ navrhl Gucky. „Budou s sebou určitě mít vysílačky a budou se snažit navázat kontakt, vždyť jsme pro ně cizinci z vesmíru. Nepřeslechl jsi tu poznámku o transponderu?“

Redhorse přikývl. „Pomalů začínám tušit, nač myslíš. Ale počkáme se závěry, až nás navštíví.“ „Nebude to dlouho trvat. Ty si vezmi na starost obranu, já a Inghar se postaráme o kontakt.“ První z očekávaných pátračů se brzy objevili na obrazovkách. Byla to malá obratná letadla ve tvaru torpéda, která přistála v rovině ležící o něco níže a zatím nic nepodnikala. Nedlouho nato se k nim připojily tři Sršně.

„No, konečně někdo známý,“ zaradoval se Tronar. „S těmi jsme přece uzavřeli příměří!“ „Ještě ne,“ namítl Gucky. „Teď Ještě ne!“

; Seržant Inghar zatím zkoušel navázat s letadly spojení.

„Tady - slyšíte? Zesílejte to! To platí nám, vidíte?“ zvolal Gucky. Inghar zesílil příjem. Translátor zřejmě některá slova vypouštěl, snad byl porouchaný, ale zbytek byl srozumitelný.

„... aniž jste použili transponder. Vyzýváme vás, zrušte obranný štít, aby naše komise mohla prohlédnout... dejte nám znamení. Máme trvale zapnutý příjem...“

Redhorse vzal do ruky mikrofon.

„Mluví poručík Don Redhorse. Pocházíme ze Země. Ocitli jsme se zde nedopatřením, které jsme nezavinili. Nemáme nepřátelské úmysly. Jestli patříte k rase mutovaných Maahku. Je mezi námi uzavřeno příměří. Dohodli jsme je s vaším vrchním velitelem Beuklou. Jsme ochotni uvítat na palubě vaše zástupce. Odpovězte, prosím.“

Gucky se pokoušel Redhorse zarazit, ale pak to vzdal. Redhorse se brzy sám přesvědčí, k čemu došlo.

Maahkové za chvíli odpověděli, tentokrát jim bylo rozumět lépe.

„Nevíme, o čem mluvíte. Žádní mutovaní Maahkové neexistují. My jsme Maahkové, strážci transponderu. Nikdy jsme neslyšeli o Zemi ani o žádném veliteli Beuklovi. Zřejmě jde o nedorozumění. Když jste nepoužili sluneční transponder, jak jste se sem dostali? Není jiná možnost, jak překlenout velké vzdálenosti.“

Redhorse se tázavě podíval na Guckyho. Myšob pokrčil rameny.

Seržant Inghar se zatím zabýval zaměřovačem. Najednou sebou škubl a třesoucím se prstem ukazoval na obrazovku.

„Tadyhle... Co je to? Tisíce objektů...“

Gucky vyskočil. Pocítil náhle naději. Tisíce objektů, to mohly být jen asteroidy, zbytky velké planety. Pak by se nepotvrdily jeho nejhorší obavy.

Ale velká planeta tu byla dál. Byli tu pořád nemutovaní Maahkové, strážci transponderu.

„Pohybují se směrem k nám,“ volal Inghar. „Změny kurzu ukazují, že jde o kosmické lodě.“ Takže to nejsou asteroidy!

Guckymu se zjeřila srst na hřbetě. „Přepni na vysílání, rychle!“ přikázal Ingharovi. Pak pronikavě zaječel do mikrofonu:

„Pozor, Maahkové! Braňte se, jak umíte! Mistři ostrovů vás chtějí zničit. Braňte se, my vám pomůžeme! Na nic se neptejte, není čas! Tisíce kosmických lodí se chystají vás napadnout!“

Inghar zavolal od zaměřovače:

„Neznámé objekty se blíží velkou rychlostí. Rozděly se v bojové formace. Jedna z nich už zmizela za obzorem. Dvě se blíží k městu.“

Redhorse mamě čekal, až Maahkové odpoví. Jejich expedice zřejmě rychle pochopila, oč jde. Letadla vzlétla a vracela se k městu.

Zatím už vybuchly první atomové bomby. Město se proměnilo ve žhnoucí peklo.

Redhorse se zeptal:

„Gucky, ten tvůj nápad... tvoje teorie? Potvrzuje se?“

Gucky jen přikývl.

„Má to... něco společného s časem?“ ptal se Redhorse vzrušeně.

„Ano, jistě,“ řekl Gucky. „Vrátili jsme se o tisíc let! Nad Kalifem jsme se dostali do Časové propasti. To je zřejmě nejhorší past Vládců ostrovů. Záměna času. Před chvílí začala trestná výprava Vládců proti Maahkům. Dneska nebo zítra se tahle planeta rozpadne na tisíce asteroidů.“ Redhorse zvolna přisvědčil.

„Myslel jsem si to, ale odmítal jsem tomu uvěřit. Časová past! Myslíš, že existuje nějaká možnost návratu?“

„Někdo by musel o tisíc let později Časovou past najít a vypnout...“

Nad vzdáleným městem vybuchovaly atomové bomby. Zánik planety začal.

„Zdá se, že všechno probíhá podle scénáře,“ řekl Gucky. „Teď je na mně, abych vytvořil legendu. Počkejte tu na mě. Vráťím se, jen co splním svůj úkol.“¹

„Jaký úkol?“ zeptal se ustaraně Redhorse. Gucky se napřimil.

„Jsem přece Všudypřítomný zabíječ. Copak si nevzpomínáte? Každá pověst má svůj reálný podklad.“

„Buď opatrný!“ prosil ho Redhorse.

„Neboj se!“ Gucky se soustředil na teleportaci. „Pověst Maahků říká, že jsem zmizel s lodí, na které jsem přiletěl. To jest s vámi. Na shledanou, přátelé...“

V té chvíli zmizel.

5.

Gucky by sám neuměl vysvětlit, proč podniká něco tak nesmyslného. Něco ho k tomu hnalo, prostě to musel udělat, i když věděl, že tím neovlivní výsledek střetnutí Maahků s Mistry ostrovů. Teteportoval se směrem k městu, ale dával pozor, aby se příliš nepřiblížil. Před ním se šířilo moře plamenů. Několika malým černým lodím se ještě podařilo na poslední chvíli odstartovat a ujít jisté zkáze. Z mezery mezi oběma slunci vyřážely stále nové formace obrovských Černých lodí, které poslali Mistři ostrovů. Každou z nich obklopoval zelený energetický štít. Gucky věděl, že se skrz něj nedokáže teleportovat.

Černé lodi pronásledovaly statečné Sršně, které se odvážily jim čelit. Jeden ze Srsňů přeletěl těsně nad skalami, jako by hledal ukryt. Gucky zalitoval, že nemá přenosný translátor. Bude muset vystačit s telepatíí. Teleportoval se do Sršně. Byl to stejný typ jako letadla, s nimiž o tisíc let později mutovaní Maahkové napadli CREST II. Nebo napadnou? Gucky si nelámал hlavu s paradoxy času.

Zhmotnil se na malém velitelském můstku.

S Maahky už měl zkušenosti. Věděl, že nejednají ukvapeně a je možné přesvědčit je logickými argumenty.

Maahk, který seděl u řízení, polekaně vyvaloval všechny čtyři oči, když se uprostřed místnosti zhmotnil neznámý tvor. Bezděky sáhl po zbrani, ale zarazil se. Podle slabého třpytu poznal, že myšob je zahalen do ochranného obleku, který ho chrání před útokem.

„Jsi rozumný,“ pochválil ho Gucky. „Mám speciální oblek, který mě nejen chrání, ale umožňuje mi i létat nebo se zneviditelnit. Je to hloupé, že mi nerozumíš, ale ukážu ti, že jsem váš přítel.“

Tamhle... vidíš tu loď Mistrů? Počkej, co se stane.“

Pilot Sršně se neorientoval jen podle obrazovek. Měl nad řídicím pultem také úzký výhled ven.

To umožnilo Guckymu použít telekinetické schopnosti. Loď Mistrů se spustila nízko nad terén. Měla tvar válce a byla dlouhá dvě stě metrů. Její před' se zvedla a zamířila na jednoho ze Sršňů. Gucky přistoupil těsně k výhledu. Maahkové ho pozorně sledovali. Už snad pochopili, že jim chce pomoci. Gucky věděl, že obrovskou loď ne-zarazí, ale mohl aspoň do jisté míry ovlivnit její kurz. Ve volném kosmickém prostoru by to nehrálo žádnou roli. Loď však byla těsně nad povrchem planety. Soustředil se na telekinezi a dramaticky zvedl paže, aby umocnil účinek svého výkonu na Maahky.

V tom okamžiku se zrodil Všudypřítomný zabíječ.

Protivník se skoro nepozorovatelně odchýlil od dosavadního kurzu. Gucky se začal potit. Bylo to těžší, než si představoval. Ještě deset vteřin takového soustředění vydrží, ale víc ne.

Naštěstí těch deset vteřin stačilo.

Nevelká odchylka od kurzu zavedla černou loď na vyčnívající vrcholek hory. Následovala strašná exploze a loď se rozpadla.

Gucky spustil paže a obrátil se na strnulé Maahky. Ukázal na rozhlasové zařízení a pak na sebe. Velitel Maahků pochopil, co tím Gucky naznačuje. Zapojil vysílací zařízení a informoval své kolegy z ostatních lodí, že se u nich objevilo malé stvoření, které má neuvěřitelné schopnosti a chce bojovat na jejich straně proti agresorům. Prosil ostatní Maahky, aby mu pomáhali a chránili ho. Dal mu také jméno: Všudypřítomný zabíječ.

Když Maahk přestal vysílat, zjistil, že Gucky zmizel.

Gucky, velice vyčerpaný, se zatím teleportoval ven do vesmíru. Uvědomil si, že telekinetické odstraňování vesmírných lodí je sice efektní, ale při takovém počtu útočníků neefektivní. Brzy přišel na to, jak musí dál bojovat. Všiml si, že černí nepřátelé vždycky za určitou dobu musí vypínat svoje ochranné zelené štíty. Asi proto, že Štíty spotřebovaly příliš energie. A na tom založil Gucky svůj plán. Přesvědčil jednoho Maahka, aby se svým Sršněm přistál a dělal návnadu. Černé lodě se vznášely s vypnutým štítem a když viděly na zemi malé letadlo, letěly k němu. Gucky si mezitím obstaral několik lehkých maahkských bomb z arzenálu Sršně a čekal. Bomby měly atomovou nálož a byly zkonstruované podobně jako bomby Pozemšťanů. Pak se teleportoval do nepřátelské lodi. Tam bombu aktivoval a teleportoval se zase zpět. Podařilo se mu to, protože cizinci měli stále vypnuté štíty. Během příští půlhodiny se mu tímto způsobem povedlo zničit tři Černé lodě. Dvě další navedl telekineticky proti skalním štítům, kde se roztříštily i s ochrannými štíty.

I když to bylo velmi namáhavé, cítil se Gucky skvěle. Připadal si jako mladík, jako kdysi na planetě Tramp,

když si se svými paraschopnostmi jen hrál.

Flotila Maahků se začala formovat. Pomoc cizince jim dala novou sílu. Nikdo nechápal, proč se z Mistrů ostrovů najednou stali nepřátelé.

Gucky už mezitím zničil asi padesát cizích lodí. Pak se rozhodl, že je čas vrátit se na C-5.

Velkými skoky se vracel k městu. To se změnilo v obrovské jezero tekuté vroucí lávy. Celé okolí bylo zamořeno dýmem. Hrozil radioaktivní déšť. Život na planetě byl zničen, snad jenom někde v podzemí... Planeta se ale zatím nerozpadla.

Gucky se teleportoval do údolí, ve kterém opustil C-5. Ta tam ale nebyla, zbyly tam stopy po boji. Loď musela zřejmě uprchnout.

Gucky stál opuštěně uprostřed skal a přemýšlel. Kam mohl Redhorse odletět? Vpravo i vlevo, kde zřejmě leželo další město, žhnuly ohně. Za zády měl hory, před ním se prostírala zatím nedotčená skalnatá poušť. Kam letěl Redhorse?

Vzduchu měl zatím dost, ani potrava mu nechyběla. Chvilí uvažoval o tom, že by se zmocnil některé lodi Maahků-a uletěl s ní. Uvědomil si, jak je to beznadějně. Byl milion světelných let daleko od své galaxie, a nejen to. Vězel také tisíc let zpátky v minulosti. Bylo těžší překonat Čas

než prostor.

Perry Rhodan se narodí teprve za
půl tisíciletí.

Uviděl, jak malá loď Maahků prchá před obřím křižníkem Mistrů ostrovů. Teleportoval se na ni.

* * *

- Brzy se stalo, čeho se Redhorse bál. Útočníci zahlédli pozemskou loď a bez výstrahy ji napadli. Byly to dva těžké křižníky, pět set metrů dlouhé. Z jejich tupých přídílů vyšlehly paprsky energie. Obranný štít C-5 je snadno neutralizoval. Redhorse dal promluvit transformačním dělům. Tři výstřely proděravěly ochranný štít křižníku, čtvrtý vybuchl přímo na velitelském můstku černého křižníku. Loď byla roztrhána na kusy.

Druhý křižník uprchl, ale za několik minut se vrátil s posilou celého svazu. Redhorse kývl na poručíka Schwaga,

„Nemůžeme už na Guckyho Čekat tady, udolali by nás. Zkusíme se schovat dál v horách.“

Hope Schwag vyvedl C-5 elegantním obloukem z údolí a zvedl ji do výšky. Černí útočníci byli tak překvapení, že nestačili zareagovat. Než se vzpamatovali, byla už C-5 mimo atmosféru planety a hnala se do kosmu. O půl hodiny později se velkým obloukem k planetě vrátila z druhé strany.

Všude už se rozlévala obrovská moře žhavého magmatu, na mnoha místech se obnažilo jádro planety.

„Po Guckym ani stopa,“ mružel zoufale seržant Inghar, který se pokoušel o spojení. „Nehlásí se. Nechápu to.“

„Nevzdávejte se,“ prosil ho Redhorse. Měl o Guckyho obavy. „Bylo by hrozné, kdyby se mu něco stalo.“

Sestupovali níž. Poručík Hope byl připraven kdykoliv zase vyrazit do volného vesmíru. Obranný štít měli zapnutý.

Tronar a Rakal seděli stranou.

„Z. těch signálů, které vnímáme, vůbec nejsem moudrý,“ stěžoval si Tronar a vrtěl hlavou. „To přece není normální energie! Může to mít něco společného s tím, že jsme opustili naši Časovou rovinu?“

„To musíš brát relativně, Tronare. Tohle je teď naše časová rovina, a energie je pořád energie. Podle mého názoru jsme na stopě docela jiné věci. Abych uvedl příklad, zásobování města proudem je současnost. Energie je vyráběna teď a teď také spotřebována. Je to tedy docela normální energie, a my ji jako takovou vnímáme.“

„Začínám chápat...“

„Nech mě domluvit,“ žádal ho vážně Rakal. „Předpokládejme, že Mistři ostrovů zřídili Časovou past teprve tehdy, když už planeta byla

zničena a roztříštěna. Možná neměli možnost zničit transmitter. Aby ho vyřadili z provozu, zabezpečili ho proti nepovolaným. Časovou past tedy postavili dodatečně. Logicky z toho vyplývá, že Jestli vnímáme impulzy z časového pole, cítíme něco, co teď ještě neexistuje.“

Tronar se udiveně díval na bratra.

„Jak můžeme vnímat něco, co neexistuje?“

„Možné to je! My přece také existujeme, i když časová past v této chvíli ještě nebyla vybudována. Dojde k tomu až za sto nebo dvě stě let. My sami budeme na světě až za tisíc let. A přece jsme tady a teď.“

„Nezdá se ti to trochu komplikované?“

„O Času toho Ještě moc nevíme. Dobyli jsme vesmír a jeho vzdálenosti, ale ne čas. Obsadili jsme půlku Mléčné dráhy, ale na žádné planetě jsme nenašli stroj času. Žádná rasa neumí cestovat časem.“

„I kdybys měl pravdu, moc nám to nepomůže. Normální impulzy to nejsou. O jakou energii tedy jde?“

Rakal si mnul špičku nosu dvěma prsty jako vždy, když usilovně přemýšlel.

„Něco mě napadá, Tronare. Myslím, že jsem na to přišel. Ale provedu pokus teprve, až najdeme Gucky-ho. Nechtěl bych ho tu nechat.“

Poručík Schwag letěl s C-5 nad vrcholky hor. Sem ještě zkáza nedolehla. Několik letek Sršňů se formovalo v údolích k nové obraně. Poznali cizí kulovitou loď a nenapadli ji. Z místnosti radistů zavolal seržant Inghar;

„Vysílají nám signál Dobrý let. Guckyho si zřejmě oblíbili a vědí, že patří k nám.“

Redhorse si k němu pospíšil.

„Můžete se jich zeptat, kde Gucky je?“

Inghar v rychlém sledu odvyšlal několik depeší. Popsal v nich myšoba a jeho schopnosti a prosil o zprávu, kde je. Přepnul zpátky na příjem.

Napjatě čekali.

Translátor nyní fungoval bezvadně. Ozval se blízký vysílač. Hlas říkal:

„Malý tvor, známý jako Všudypřítomný zabíječ, způsobil Mistrům ostrovů velké škody. Jsme vám vděční, i když vás neznáme. Podle naší historie řídili kulovité lodě naši nepřátelé ze sousední galaxie. Naši předkové tam kdysi vpadli, ale stavitelé kulovitých lodí je zahnali. Víte o tom něco?“

„Ne,“ zalhal Redhorse, protože teď nemohl potřebovat diplomatické zápletky a neměl Čas na dlouhé vysvětlování. Předky Maahků vyhnali z Mléčné dráhy před devíti tisíci lety staří Arkonidané. Tím se zároveň vysvětlilo, proč Maahkové bez rozmýšlení napadli C-5, když přistála na

městském kosmodromu. „O tom nic nevíme.“

Chvíli se nic neozývalo, pak řekl Maahk:

„O Všudypřítomném zabíječi nemáme zprávy. Přicházel na naše lodi a zase mizel. Nikdo neví, kde Je teď, ale naše vrchní velitelství ohlásilo, že zničil nejméně sedmdesát nepřátelských křižníků. Někdy skoro zároveň na různých místech.“

„Můžete zařídit, aby vaše rádiové stanice upozornily všechny vaše lodě, aby se ozvaly, jestli ho uvidí? Nutně ho potřebujeme na naší lodi.“

„Pokusíme se.“

Redhorse se vrátil na můstek. Když se podíval na obrazovky, polekal se.

Poručík Schwag zatím letěl dál. V rovině se vytvořil gigantický kráter. Rudě žhnoucí masa se valila z otevřené rány planety a naplňovala prohlubeň. Ohnivé řeky ničily všechn život. Valily se přes obděláaná pole a maahkská sídliště a přinášely smrt..

„Tamhle! “Tronar stál za nima ukazoval na horní Část obrazovky. „Mistři ostrovů!“

Černé válcovité lodě byly dlouhé nejméně osm set metrů. Letěly ve formaci po třech a pomalu klesaly.

„Jestli nás zaměří, bude to zlé,“ řekl Redhorse. „Měli bychom zmizet, dokud je čas.“

„Neviděli nás,“ namítl Tronar.

„Mají nějakou jinou práci. Snad bychom mohli ještě počkat. Tamhle nahoře je rokle, která vede napříč pohořím. Tam se můžeme schovat.“

„Nač chcete čekat, Tronare?“

„Chci vidět, jak se ničí planeta, poručíku.“

Redhorse se znovu podíval na obrazovky. Obrovské válce stály v kruhu asi pět kilometrů nad rovinou, která se táhla až k obzoru. Z jejich spodků vyrazily oslnivě bílé paprsky. Asi pět set metrů nad planinou se soustředily do svazku, který stonásobnou silou zasáhl skalnatý povrch.

Rychle se vytvořila šachta, která směřovala do středu planety.

„Provrtávají se ke žhavému jádru," mručel Redhorse zaraženě. „Opravdu chtějí planetu cíleně zničit? Myslel jsem, že to byl náhodný účinek bombardování."

„To nevím," přiznal Tronar. „Nikdo to neví."

Lodě najednou vystoupily do výše. Paprsky zhasly.

Jeden z válců se oddělil od formace a snesl se nad dýmající Žhnoucí kráter. Když byl přesně nad ním, shodil do hloubky černý předmět.

Lod' rychle znovu nabrala výšku. Celá formace odletěla a za pár vteřin zmizela z dohledu.

Tronar chytil Redhorse za paži.

„Poručíku - musíme odtud pryč. Co nejrychleji."

„Myslíte, že to byla bomba?"

„A jaká! To ona roztrhne planetu. Může k tomu dojít každou chvíli."

„To jsou d'áblové!" Redhorse zaťal ruce v pěst. „A co bude s Guckym? Musíme varovat Maahky."

„Jestli jsou ve svých lodích dost daleko, přežijí katastrofu. Později se mohou vrátit k troskám a usadit se v nich. Jinou možnost nemají, se svými malými loděmi se nikam dál nedostanou."

C-5 se řítily pryč nejvyšší rychlostí. Seržant Inghar vysílal výstrahu všem Maahkům. Z jejich velitelství mu potvrdili příjem a sdělili, že Cucky byl naposledy viděn v jednom Srš-ni, s kterým pak ztratili spojení.

Redhorse poděkoval a zadíval se znovu na obrazovky. Rovina se žhnoucí šachtou ležela hluboko pod C-5.

„Černé válce před námi, pane," upozornil ho Hope Schwag.

Redhorse převzal obsluhu děl. Byly to jen dvě nepřátelské lodě. Blížily se velkou rychlostí, pak ale uhnuly, jako by se vyhýbaly přímému střetu s C-5.

„Copak mají strach?" zavrčel Tronar. „Skoro to tak vypadá, že ano?"

„Gucky jim asi docela pěkně zatopil," zašklebil se poručík,

„Kdyby se už objevil," posteskl si Rakal. „Pak bych si mohl zkusit ověřit svou teorii. Jestli se ukáže jako

pravdivá, máme možnost vrátit se do přítomnosti - nebo do budoucnosti? Prostě za Rhodanem."

Tronar přisvědčil.

Redhorse řekl:

„Jestli se Gucky neukáže brzy, budeme muset ven do vesmíru. Jenom tam budeme v bezpečí.

Maahkové už svou planetu odsouzenou k smrti opustili. Celé houfy Sršňů se shromažďují a letí do bezpečí. Jestlipak není Gucky s nimi?"

„Už brzy se na něj nebudeme moci ohlížet," zabručel Schwag a ukázal na obrazovky. „Tam dole už vznikají první trhliny - obrovské trhliny."

„Tak přece řízená detonace," poznamenal Redhorse. „Planeta zaniká poměrně zvolna. Posádky kosmických lodí mají možnost se zachránit,"

Letěli ve výšce dvou tisíc kilometrů, aby měli lepší rozhled. V kůře planety všude vznikaly trhliny, na jejichž dně to rudě žhnulo. Tekuté magma se dralo na povrch. Vznikaly sopky a chrlily lávu. Teplota na povrchu už musela být nesnesitelná. Nikdo tam nemohl přežít.

A pak začala poslední fáze.

Nejširší trhlina se klikatila napříč celou planetou. Některé části se spojily s novými trhlínami a vznikaly tak ostrůvky, které se propadaly do vroucího magmatu. Trhlina sahala až do jádra planety.

A planeta se rozpadala...

Rakal vzal Tronara za paži a odváděl ho z můstku.

„Copak je?"

„Už nemůžeme čekat na Guckyho, Tronare. Musíme to zkusit, dokud není pozdě. Ty podivné impulzy třeba nemají s planetou nic společného - aspoň ne s tou umírající planetou pod námi, ale kdo to může vědět?"

Tronar se na něj podíval s pochybami.

„A ty jsi přesvědčený, že jsi vycítil impulzy časového pole? Nemohla by to stejně dobře být přepínací stanice transmiteru?"

„To nevím, a nedozvím se to, dokud to nevyzkouším."

Vrátili se na můstek. Na obrazovkách viděli, že se planeta už rozpadla na čtyři části, které se dál drobily. Díly planety se od sebe vzdalovaly a rychle vychlázaly.

Rodil se pás asteroidů.

6.

Když 'se Gucky zhmotnil v Sršni, nemusel se už představovat. Chovali se k němu s největší zdvořilostí. Cucky si s velkým potěšením vyslechl jejich myšlenky:

„Všudypřítomný zabíječ...! Když je tu s námi, jsme nepřemožitelní. .. Je to největší bojovník vesmíru..."

„Děkuji, vážení," zapištel potěšené, i když věděl, že mu nikdo nerozumí. „Ted' jim to ukážeme, přátelé."

S pomocí gest se mu podařilo převzít velení.

V zápalu boje docela zapomněl na C-5 i Redhorse. Viděl, že planeta je krátce před svým zánikem.

Poražení Maahkové mu byli každým okamžikem sympatičtější,

Mistři ostrovů byli pěkní neřádi, že takovou bezbrannou planetu napadli a zničili. Škoda, že se s žádným ještě nikdo nesetkal přímo. Nikdo nevěděl, jak vládci mlhoviny Andromedy vypadají.

Jsou to humanoidi nebo představují naprosto cizí neznámou rasu?

Bylo jasné. Že bitvu vyhráli. Zbytek Maahků bude přežívat ve větších asteroidech v mutované podobě. Za tisíc let...

Podařilo se mu telekineticky vychýlit z dráhy černý válec, který letěl jako první ve formaci, a ostatní dva válce do něj narazily. Když Sršeň letěl kolem trosek, Gucky se na jednu teleportoval. Posádka Sršně se nedivila, že náhle zmizel, už věděli, že Všudypřítomný zabíječ se nečekaně objevuje a zase mizí.

Troska obsahovala část vnějšího obalu a k němu přilehlé kabiny. Vše bylo poškozené a ovzduší vyprchalo. Určitě tu nějaké bylo, ani Mistři ostrovů by jistě nemohli žít ve vakuu. Nebylo ovšem jisté, jestli v lodích nebyly jen pomocné oddíly Mistrů.

V jedné kabině našel Gucky něco, co ho obzvláště zaujalo. Ze stěny vystupoval rozbitý trojrozměrný obraz. Znázorňoval obličej. Byla to na pohled lidská tvář, ale výraz úzkých očí nebyl ani trochu lidský. Nedal se vysvětlit. Mohl stejně dobře vyjadřovat smrtelnou nenávist jako nekonečnou lásku.

Gucky se od obrazu nemohl odtrhnout. Rád by věděl, koho představuje. "Vypadají tak Mistři ostrovů? Nebo je to člen nějakého národa z mlhoviny Andromeda, který je s Mistry spřízněný?

Poprvé v životě pocítil Gucky strach - když se do těch očí díval. Obraz byl rozbitý, ale oči se na něj dívaly a zdálo se, že mu oplácejí jeho zkoumavý pohled. Vypadalo to, že ty oči žijí.

Vrak se řítí k povrchu planety. Gucky se ohlédl a viděl, že padá do žhavého kráteru. Naposled se podíval na zvláštní obraz, na který už nezapomene, a zapnul tryskový pohon svého lehkého skafandru. Na poslední chvíli se odpoutal od vraku a vznesl se do výše. Trosky lodi pohltit kráter. Gucky vystoupal do výše sto kilometrů a uvědomil si náhle, žeje sám. Sršně už dávno opustily planetu, která se začala lámat.

Redhorse...! Tronar a Rakal! Pulec!

Kam se poděla C-5?

Polilo ho horko, když si vzpomněl na své přátele. Byl tak nadšený, že tvoří dějiny, že na ně docela zapomněl. Asi utekli před přesilou a teď ho hledají. Planeta je ztracená. Jeho druzi se musí starat sami o sebe, hlavně o to, jak se vrátit do své doby. Gucky nepochyboval, že se jim to podaří. A on pak zůstane sám.

Sám!

Najednou oživil. "Vystoupil ještě výš a rychle se rozletěl. Pokoušel se vystopovat C-5.

Telepatický kontakt se mu nepodařilo navázat. Pořád ještě se mu do toho pletla spousta cizích myšlenek. Zkusil rádiové spojení. Tam už bylo volněji.

Ve výšce několik set kilometrů kroužil kolem umírající planety.

„Haló, C-5! Ozvěte se! Tady Cucky!"

Opakoval to znova a znova. Odpověď nepřicházela.

Planeta už se rozpadla na asteroidy- Prchající Sršně čekaly v bezpečné vzdálenosti, co bude dál.

Válce Mistrů ostrovů nebylo nikde vidět. Dokončily svůj úkol a odletěly. O Maahky odsouzené k smrti se Mistři nestarali.

„... ozvi se! Ozvi se na téhle vlně, Gucky!"

Hlas Guckym projel jak rána elektrickým proudem. Byl to Tronar. Rychle přepnul na vysílání.

„Tady Gucky! Slyšíte mě?"

„Jasně a zřetelně.' Kde vězíš?"

„Stal se ze mě satelit," hihňal se myšob, který už byl zase ve své kůži. „A co vy? Jste připravení vzít na svou ubohou palubu největšího a nejstatečnějšího bojovníka vesmíru?"

„Ještě si to rozmyslíme," odpověděl Tronar. „Rozhodně bychom nechtěli urazit největšího ze všech bojovníků. Asi bude lepší, když se vrátíme do budoucnosti sami. Třeba pak odtamtud vyšleme důstojnější dopravní prostředek..."

„Neplácej hlouposti.Tronare!" přerušil ho rychle Gucky. „Mně se hodí i kajak, jen když budu zase mít něco pod nohama. Moje pozice je..."

„Nenamáhej se," posmíval se mu Tronar. „Když se ohlédneš, zjistíš, že jsme rovnou za tebou,"

Gucky se ohlédl a začal nadávat. Pak se teleportoval do Pulce.

Tronar se loučil s Rakalem.

„Zlom vaz, starouši. Jsem zvědavý, kdy a kde se zase sejdem. Kdo ví, co je to za impulzy..."

„Jsou to impulzy energie z budoucnosti," usmíval se Rakal. „Brzy se o tom sami přesvědčíte. Na shledanou."

Soustředil se na svůj úkol, odhmotnil se a vzápětí ztratil vědomí. Když ucítil, že se znovu zhmotňuje, a rozhlédl se, byl uprostřed tmavého prostoru a začal hned padat. Zapnul ne* utralizační pole. Přitažlivost byla menší než na obrovské planetě. Když zabrzdil pád, rozsvítil reflektor v helmě. Prostor byl veliký, ale ohraničený. Stěny byly ze skály. Uprostřed stál mohutný stroj. V něm končily všechny impulzy, které ho sem přivedly.

Rakal nejdřív potřeboval zjistit, v jakém Čase se ocitl. Našel šachtu, která vedla na povrch. Ve svém skafandru se vznášel zvolna vzhůru, až se kolem něj rozjasnilo. O chvíli později z Šachty vyklouzl a uviděl rozeklané skály. Vystoupil asi do výše dvou kilometrů a už nepochyboval.

Pod ním ležel asteroid Kalif, a pohoří mělo tvar podkovy.

Byl zpátky v přítomnosti.

Odolal pokušení zachytit rádiové signály z CRESTU II nebo ostatních lodí. Co chtěl vypátrat, už věděl. Jeho teorie se potvrdila. Teď zbývalo jen jediné.

Znovu se spustil šachtou do velkého sálu, kde stál obrovitý strojčasnový projektor, generátor časového pole.

Rakal tušil, že vědět se nezavděčí, ale jinou možnost neviděl. Musel ten stroj zničit, jinak nemá C-5 Šanci vrátit se zpátky do přítomnosti.

Vytáhl z vaku malou bombu, našel vhodné místo na časovém projektoru. Měl jen pět minut čas.

Risknul to. Koncentroval se, sklouzl po energetickém proudu a - vrátil se do minulosti. Když se rematerializoval, uviděl před sebou zklamaný obličej Guckyho...

* * *

„Věděl jsem, že to nebude mít význam. Kde jsi byl?" zeptal se Tronar.

Rakal se posadil.

„Tisíc let odtud, Tronare. Povedlo se." Podíval se na hodinky. „Přesně za tři minuty a deset vteřin přeskochíme jedno tisíciletí. Měli bychom se na to podívat na obrazovkách."

„Odpusť, Rakale, ale já tomu..."

„Byl jsem na Kalifu a nechal jsem tam Časovanou bombu. Za tři minuty zničí projektor časového pole. Ve Stejnou chvíli se vrátíme do našeho století. Nebyl bych se vrátil, kdyby to nebylo jisté." To všechny přesvědčilo.

Nikdo už nemluvil.

Všichni se dívali na obrazovky C-5.

„Teď," řekl třesoucím se hlasem Rakal.

Obrazovky nejdřív potměly, pak během zlomku vteřiny se zase rozsvítily. Venku nebylo vidět skoro Žádnou změnu. Dvě slunce obíhaly velké a malé asteroidy, ale bylo jich málo. C-5 mířila přímo ke Kalifu.

„Podařilo se!" vykřikl s ulehčením Redhorse. „Vrátili jsme se!"

Gucky sebejistě prohodil: „Já jsem to věděl. Vždyť víte, nebyla to moje první cesta časem."

Rakal se zasmál. Jen Tronar si připomněl jejich skutečnou úlohu.

„Přepínací stanice! Má někdo tušení, kde se nachází?"

„Já podám hlášení Rhodanovi a vy zatím zkuste lokalizovat stanici", řekl Redhorse. Zatím co Redhorse mluvil s CRESTEM U, Tronar zmizel.

„Nebojte se," uklidňoval ostatní Rakal. „Našel vhodný impuls a sleduje ho. Určitě tam bude stanice. Redhors, leťte dál, směr západ. Vidíte před námi ten kulovitý kopec? Zastavte za ním, počkáme tam, až se Tronar vrátí."

Když se Tronar rematerializoval, oznámil jim: „Je tu stanice. Je pět set metrů hluboko pod kopcem, ve skále. Katastrofa jí neuškodila." , Redhorse informoval Rhodana a o hodinu později už přistála CREST n a deset dalších lodí. Začal útok na pozice Mistrů ostrovů.

* A *

Našli cestu k přepínací stanici. Grek I Jim prozradil kód, kterým se daly otevřít uzávěry. Bez potíží se

dostali do prostorného kupolovitého sálu, pět set metrů hluboko ve skále pod povrchem planetoidu Kalif. Klenutý strop se rozsvítil a na obrazovce přepínače poznali obě galaxie s přepínacími stanicemi umístěnými mezi nimi. Stanice na Kalifu byla zvlášť zvýrazněna.

„Při pohledu z naší Mléčné dráhy je stanice na příjmu," řekl Tronar. „Díváme-li se odtud, neumožňuje přístup zpátky do Mléčné dráhy, ale opačným směrem, k Andromedě. Mohli bychom tedy..."

„Jenže to ještě nechceme," přerušil ho Rhodan. „Jistě, mohli bychom se dostat k Andromedě, ale čeho bychom tím dosáhli? Budeme Čelit protivníkovi, který je v převaze, který nezná žádnou milost, který ničí dokonce i své vlastní spojence, když se mu to zdá nutné. Ne, na cestu k Andromedě se musíme lépe připravit. Takže zpátky do Mléčné dráhy, Tronare."

„Jenom jsem upozorňoval na tu možnost, pane."

Rhodan se usmál.

„Nic se neděje, Tronare. Zkusme přepínání."

Přišel doktor Hong Kao, vedoucí matematik CRESTU II. Prohlédl si stupnici označenou symboly, a upozornil, že tytéž symboly jsou nahoře na kupolovitě obrazovce u jednotlivých transponderových stanic. Nastavil řídicí páky a nahoře na osvětleném stropě se začaly přeskupovat

světelné ukazatele. Od mlhoviny Andromeda putovaly do samého středu Mléčné dráhy, kde šest nepatrných bodů označovalo transponder šesti sluncí. Od něj vedla spojnice ke Kabalu.

Doktor Hong Kao odstoupil.

„To je vše, pane," řekl Rhodanovi a zamnul si ruce. „V podstatě je to jednodušší než řídit kluzák."

„Děkuji, doktore. Pro nás by teď bylo snadné vrátit se s celou flotilou na Kabalo, ale já bych s tím ještě počkal. S námahou dobytá pevnost se nemá hned zas opouštět. Na Kabalo pošleme jen jednu loď se zprávou pro Mercanta..."

„Proč celou loď?" ptal se Tronar. „Zprávu mohu doručit já sám,"

Rhodan se na něj s pochybami podíval.

„Chcete říct..."

„To není žádný problém, pane. Od-hmotním se a proud energie mě donese rovnou k slunečnímu šestiúhelníku a pak k šesti pyramidám na Kabalu. Tam už se začlením do veřejné rozvodné sítě a spadnu Mercantovi přímo na psací stůl."

„To je zábavná představa," připustil Rhodan a přikývl. „Tím mi ušetříte starosti. Můžete vzít s sebou písemné pokyny pro Mercanta?"

„Samozřejmě, pane."

„Dobrá. Vraťme se teď do CRESTU II. Tady jsme splnili svůj úkol."

V CRESTU U předal Rhodan Tronarovi ve své kabině svazek papírů. Mutant je schoval do náprsní kapsy kombinézy.

„Hodí se, abych vám popřál šťastnou cestu, Tronare?"

„Ale jistě. Myslím, že výsledek budete brzy znát. Mercant jistě zařídí vše potřebné a odpoví vám co nejdříve."

Gucky vzal Tronara s sebou do transponderové stanice. O hodinu později se Gucky zhmotnil na velitelském můstku CRESTU U, kde ho Rhodan s napětím očekával.

„Zmizel, Perry. Najednou tam prostě nebyl. Přiznám se, že mu jeho schopnosti závidím. Stane se prostě hyperenergetickým impulzem a sviští si to vesmírem. Proti tomu je má teleportace ubohá. Ted jsem jenom zvědavý, kdy se vrátí- tedy jestli se vrátí."

„Vrátí se. A přinese odpověď od Mercanta," ujistil ho Rhodan. „Na to . se spolehni."

Atlan stál před obrazovkami. Díval se na tak blízkou mlhovinu Andromeda. Gucky k němu přistoupil.

„Skoro jsme se tam dostali," řekl.

Atlan zvolna přikývl a nespouštěl oči z obrazovky.

„Bylo by to tak strašně snadné, kdybychom věděli, co nás tam čeká."

Máme transponder. Můžeme ho přepínat podle libosti. Stačilo by, kdybychom do něj vletěli. Jenže to neuděláme. Ještě ani dnes nevíme, kdo jsou Mistři ostrovů. Jaká to může být rasa, která označuje celou galaxii jako ostrov?"

Gucky si vzpomněl na třírozměrný obraz, který viděl v padajícím vraku. Před tisíci lety.

„Ano," mručel. „Jaká je to asi rasa?"

Rhodan řekl: „To se dozvíme. Jednoho dne to budeme vědět. A doufám, že nás to příliš nevyděsí." Atlan se na něj podíval. „Taky doufám," přiznal tiše. Gucky stál mezi nimi a najednou věděl, že už nemá strach z Mistrů ostrovů. Byl na nejenom nesmírně zvědavý.

* JL *

Allan D. Mercant seděl u svého psacího stolu. Podíval se na hodinky.

Za dvě minuty bude na deset vteřin přerušena uzávěra pyramidového transponderu. I když snad toto očekávání nemělo smysl, přece jen se Měř" cant nevzdával. Jednou se musí Rhodan a flotila Reginalda Bulla vrátit -jestli Bully Rhodana najde. Možná to byla chyba, posílat hned víc než tři sta lodí za nejistým cílem. Jestli

Rhodan padl do nějaké léčky, spadne do ní tři sta lodí taky.

Dveře se otevřely. Vstoupila Mory. Vypadala nevyspale. Přiloudala se k Mercantovu stolu a sedla si do jednoho křesílka.

„Ještě pořád nic?“ zeptala se.

Zavrtěl hlavou.

„Bohužel ne. Ale to ještě neznamena, že si musíme dělat starosti. Musíme brát v úvahu potíže spojené s takovým podnikem. Pokud jde o Reginalda Bulla,..“

„Jsem přesvědčená, že udělá všechno, aby našel Perryho.“ Opřela se a sepjala ruce. Vypadala unaveně a zoufale. „Ale copak víme, co se mohlo stát?“

Mercant nevěděl, co jí má na to říct. Jednat se ženami neuměl. Kromě toho byla Mory šéfova žena. To mu bránilo vyslovit své nejhorší obavy.

Když znovu vzhledl a podíval se na Mory, zpozoroval něco podivného. Mory se upřeně dívala mimo něj na něco za jeho zády.

Mercant se zvolna otočil.

Díval se přímo do tváře Tronara Woolvera.

Mercant Tronara znal a věděl, že patří do Rhodanovy posádky. Nikdy by ho ale nenapadlo, že mutant může jako impulz energie urazit vzdálenost milion světelných let, i když se Bully o takové možnosti zmiňoval. V této chvíli ho nic nenapadlo, jen to, že dveře jeho kanceláře jsou pořád ještě zavřené.

„Přináším pozdravy z CRESTU II a od celé flotily,“ řekl Tronar. „Výprava se zdařila a všichni jsou v pořádku. Přepínací stanici v soustavě Ztracených máme pevně v rukou.“ Vytáhl z kapsy svazek papírů. „Tohle jsou Rhodanovy pokyny pro vás, pane.“

Mercant od něj vzal papíry a položil je před sebe na stůl.

Mory vyskočila. Šla k Tronarovi a vzala ho za ruku.

„Povídejte, Woolvere. Co se tam dělo? Deset dní nemáme žádné zprávy. Měli jsme starost.“

Tronar se usmíval.

„Zbytečně, madam. Někaké potíže byly, ale nestojí to za řeč. Přesto jsme byli rádi, když se objevil pan Bull se svými loděmi. Měli jsme nějaké neshody s obyvateli soustavy dvou sluncí. Už se to vyřešilo. Není důvod se znepokojovat.“

Mory se ulevilo.

„Zaplat' pánbůh! A jak jste se dostal sem? Kterou lodí?“

„Přišel jsem přes transmitter. Z pokynů velkého administrátora se dovíte, co se odehrálo. S odpovědí se vrátím k Šéfovi. Transmitter, který jsme obsadili, je těsně před mlhovinou Andromeda. Je výhodnější než systém Twin, protože Mistři ostrovů už ho dávno nepoužívají. Nepočítají, že bychom k nim pronikli z této strany.“

Mory by se byla ještě ráda na ledacos vyptávala, ale viděla, že Tronar si chce promluvit s Mercantem. Vstala.

„Později se zastavte u mě, Tronare. Jsem tak zvědavá. A chtěla bych vědět, jak se vede mému muži.“

„Přijdu, jen co to tady vyřídím, madam,“ slíbil Tronar.

Mory odešla. Tiše za sebou zavřela dveře.

Mercant ukázal Tronarovi na volnou židli. Vstal a přinesl ze skříně láhev a dvě skleničky.

Postavil to na stůl a podíval se na Tronara.

„Podejte zprávu,“ požádal ho. Vzal do ruky svazek papírů a začal je rozkládat.

V duchu už si objasňoval, co zařídí na základě Rhodanových pokynů, i když na pohled pasivně seděl za svým psacím stolem a poslouchal Tronarovu zprávu.

Byl to typický stratég od psacího stolu, jak ho jednou nazval Gucky.

Ale nejlepší stratég, jakého si možno přát.